

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

Utgave 4 årgang 80

www.universitas.no

Torsdag 5. februar 2026

UNIVERSITAS I SERBIA:

— NÅ ER DET ALLE MOT REGIMET

Den enorme studentbevegelsen har samlet flere hundretusener i kampen mot korrupsjon

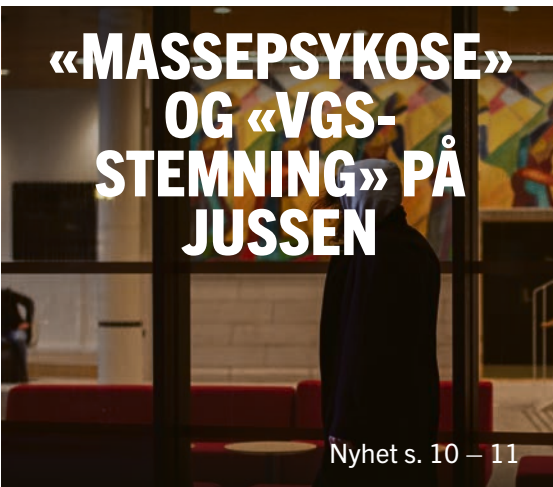
Utenriks s. 16 – 19

SOSIOLOG PÅ VIXEN
Magne Flemmen
infiltrerer
Influenser-Norge

Kultur s. 20 – 23

**«MASSEPSYKOSE»
OG «VGS-
STEMNING» PÅ
JUSSEN**

Nyhet s. 10 – 11

**STOR
FORENINGSGUIDE**

Rollespill, gaming og
psykedelika

Nyhet s. 14 – 15

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøl Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Thea Ugland Engen**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Deskjournalist: **Ingemar Stirling Gundersen**

Korrektursjef: **Selma Flood**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Varsellampene blinker på overtid

Idun Kjøl Wiig,
Ansvarlig redaktør

Jeg hater miljøet». «Veldig kompetitivt og spisse albuer». «Toxic». Dette er noen av beskrivelsene som dukker opp om miljøet på Det juridiske fakultet i jodelkanalen «Jussen». På et fakultet med høy prestisje, skyhøyt snitt fra videregående og tett samarbeid med store aktører i bransjen, kan man jo tenke seg at det oppstår høye skuldre og spisse albuer. Med omtrent 400 studenter per kull, kan jeg jo skjønne at flere higer etter å skille seg ut fra mengden før man skal kaste seg ut i arbeidslivet. Men om beskrivelsene stemmer, ser det ut til å ha gått langt over stakk og stein.

I 2024 fortalte jusstudent og tiktoker Malin Garnes om et kompetitivt og lukket miljø ved Det juridiske fakultet ved Universitetet i Bergen (UiB). «Studentene deler veldig lite med hverandre av dokumenter og lignende ting, først og fremst fordi man ikke ønsker at andre skal få bedre karakterer enn seg selv», fortalte hun i en podkast. Uttalelsen skapte stor debatt. Flere jusstudenter tok til motmæle, men Garnes fikk støtte fra Studentparlamentet ved UiB. Daværende parlamentsleder Kaja

Hovdenak slo alarm i VG om et dårlig studentmiljø. Ofte blir slike diskusjoner ord mot ord: Noen har venner og trives, andre ikke.

Fakultetet må være den voksne i rommet og ta studentenes rop om hjelp på alvor

Men når Studiebarometeret fra 2024 viser at over én av fire jusstudenter i Oslo er lite eller ikke tilfreds med det sosiale miljøet på studiet, bør alle varsellamper blinke hos fakultetet.

I ukas avis forteller jusstudentene «Anna», «Vilde» og «Tomine» om karakterpress, ekskluderende studentforeninger og et kaldt miljø på Domus Juridica. De ønsket ikke å stå fram under fullt navn, i frykt for sosiale sanksjoner. De maler et bilde av et miljø hvor det ikke finnes noen interesse av å spille hverandre gode, snarere tvert imot. Tomine mener

at fakultetet selv bør ta ansvar for å skape et bedre miljø for studentene.

Til dette svarer studiedekan Maria Astrup Hjort at de er godt kjent med problemstillingen, og har satt inn diverse tiltak, men påpeker at det er vanskelig for fakultetet å påvirke dette direkte. Dette er fordi hovedkildene til karakterpresset kommer fra arbeidsgiverne og studentene selv, mener hun. En slik uttalelse kan ikke kalles noe annet enn en kolossal ansvarsfraskrivelse. Når så mange jusstudenter over tid har meldt om et utfordrende sosialt miljø ved universiteter flere steder i landet, bør situasjonen være på toppen av fakultetets prioriteringsliste. Det hjelper ingen å peke tilbake på studentene. Her må fakultetet være den voksne i rommet og ta studentenes rop om hjelp på alvor.

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

Arkivaren av Ingemar «Inkvisitoren» Gundersen

Arkivaren

Fra Blindern til Costa Rica

Det er snart frist for utveksling hos studiestedene. I 2007 kan man lese om at oppfølgingen rundt utvekslingssøknaden var noe mer begrenset enn den var i dag. En professor hadde sagt at studenter som skulle søke til Costa Rica må finne ut av det selv, og til og med finne e-posten til universitetet på egen hånd. Kanskje ikke veldig betryggende når man skal flytte 9200 km unna Norge å ikke vite om man har fått riktig kontaktinfo engang.

Universitas, 7. mars 2007

Studenters rusvaner

Mange studenter er ikke ukjent med å ta seg en øl eller fem på en vilkårlig kveld i godt selskap. I 2007 kunne man lese at én av tre var i faresonen for helseskadelig alkoholbruk. Mannlige studenter hadde ifølge Universitas' undersøkelse et forbruk på 400 liter i året, altså i snitt litt over en liter alkohol per dag. Man kan også lese hårreisende statistikk om at hele tolv prosent av kvinnelige studenter snuser daglig. Kanskje det er en god ting at *healthmaxxing* har blitt en greie.

Universitas, 5. september 2007

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden SiO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Alle land til mastene!

Når politikerne vegrer seg for å ta klare EU-standpunkt i frykt for å polarisere, må vi unge ta ansvar for at tidligere generasjoners nei ikke lenger passer til vår tid.

EU

Kristine Heier,
journalist hos Universitas

Et av mine første minner er fra da jeg satt på skuldrene til mamma ved Karl Johan og så opp på Barack Obama vinke ydmykt fra balkongen til Grand Hotel. Mamma fortalte at han var flau over å ha vunnet Nobels fredspris, han hadde visst ikke gjort noe spesielt for å fortjene den. Jeg husker jeg tenkte at det ikke var så nøye – han var jo president av USA. Selvfølgelig skulle han skape fred.

17 år senere har USA en president som kaller Norge tåpelige som ikke ga ham fredsprisen, mens han har truet med å annektere en del av et skandinavisk naboland. Han kan visst ikke lenger «tenke utelukende på fred».

Det er vi unge som vil måtte leve i denne nye verdensordenen. Om den noen gang faktisk har vært regelstyrt, eller om det kun har vært en illusjon, er irrelevant: Nå fremstår den i hvert fall som noe nærmere et anarki. Da er det eneste riktige å lytte til Canadas statsminister Mark Carney sine ord i

World Economic Forum i Davos: Mellomstore stater må samle seg for å bli en reell aktør på verdensscenen.

Vi kan ikke stole på at tidligere generasjoner har hatt rett når de har avvist det europeiske fellesskapet til fordel for en økonomisk avtale som nå viser seg å ikke engang makte å beskytte oss mot EUs tollbarrierer.

EU-tollen på ferrolegeringsprodukter viser nettopp dette. Tollen rammer norsk industri – Norge sto sammen med Island for 47 prosent av EUs import av ferrolegeringer i 2024. Regjeringen har selv sagt at de frykter 2000 norske arbeidsplasser nå står i fare. Avgjørelsen bør dessuten vise oss at EU ikke anser EØS-avtalen som gyldig grunn til å ivareta norske handelsinteresser på lik linje med medlemslandene. Vi er en liten, åpen økonomi, og dermed prisgitt handelspartnerne våre. Når de får viktigere ting å tenke på, blir

Norge nedprioritert.

Det er selvfølgelig smertefullt for vår freds-vante generasjon å innse at ikke alle vil bry seg om snille Norges interesser. Men nå har tiden kommet for å innse at vi ikke lenger kan stole på USA som vår nærmeste militære allierte, og dessverre heller ikke være sikre på at EU vil beskytte oss økonomisk.

Samtidig ser vi hvordan EU setter retning i global handel. I januar signerte Europakommisjonens president Ursula von der Leyen «Mother of all deals» – en omfattende handelsavtale med India. Avtalen omfatter to milliarder mennesker. I en tid der mange land vender seg innover, bygger EU nye økonomiske forbindelser. Det illustrerer at unionen ikke bare beskytter seg, men også former fremtidens handelsmøn-

Det er selvfølgelig smertefullt å innse at ikke alle vil bry seg om snille Norges interesser

stre. Medlemslandene er med og setter retningen. Norge tilpasser seg den i etterkant.

En meningsmåling gjort av Opinion for Dagsavisen i januar viser at halvparten av nordmenn ville stemt nei til EU nå, og at motstanden faktisk er størst blant de unge. For meg fremstår det som underlig, men kanskje har det en naturlig forklaring. Uni-

versitas kunne i januar rapportere om enighet blant studentene om én ting: De vet ikke nok om EU.

De eldre har allerede hatt sin EU-runde. Vår generasjon har derimot aldri blitt tvunget til å ta en aktiv stilling til spørsmålet, og det enkleste er da å innta en passiv posisjon. Først etter en større offentlig debatt vil meningsmålingene faktisk bygge på kunnskapsbaserte meninger.

EU er tynget av byråkrati og på ingen måte en perfekt institusjon. Men det er faktisk kun innenfra at vi kan påvirke systemet – det være seg gjennom generelle avstemninger, fremheving av særhensyn til norske interesser eller diskusjoner på bakrommet. Står vi utenfor, er det få som taler vår sak ved bordet.

Vi må også huske på at et tett økonomisk og juridisk samarbeid skaper gjensidig avhengighet og forpliktelse. Å melde seg inn i EU er ikke kun å gjøre oss mer avhengige av *dem* – også EU vil bli tvunget til å ta større hensyn til Norge.

Mange vil mene at vi binder oss til masten på et synkende skip ved å melde oss inn i EU. Men kanskje trenger dette skipet at alle mann kommer seg på dekk og bærer lasset i møte med en ny verden. Det er opp til oss om vi velger å stå alene eller å ta opp kampen for regelstyrt, demokratisk samarbeid.

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Tror stipendiatene vil få det bedre

I ukas avis har Universitas intervjuet stipendiater om angst, søvnproblemer og depresjon knytta til jobben. Heldigvis er det lys i enden av tunnelen, skal man tro forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap).

I et skriftlig spørsmål i Stortinget spurte stortingsrepresentant for Sosialistisk Venstreparti, Sunniva Holmås Eidsvoll, hva statsråden vil gjøre for å ta tak i problemet, melder Khrono. Hun viste også til at Arbeidstilsynets direktør har pekt på at løsningene må ligge på systemnivå.

Statsråden svarer at hun deler bekymringen, og peker på lovendringer regjeringen har gjort som hun mener vil hjelpe, blant annet å redusere midlertidige ansettelser. Videre understreker hun at regjeringen har foreslått at en ekspertgruppe skal se nærmere på hvordan man kan sørge for «gode, forutsigbare og realistiske rammer og karriereløp for de som tar doktorgradsutdanning i Norge». Ekspertgruppen vil bli oppnevnt «om kort tid».

ALA

Flere nedleggelses

Kristiania legger ned flere studier innen IT-design. KI har endret bransjen, mener ekspert.

Kristiania

Tekst Axel Rønning Nyborg
Foto Vilde Aase

I januar kom nyheten om at Kristiania kutter bachelorprogrammene i tjenstedesign og interaktivt design, som fra høsten vil bli en del av to nye grader – bachelor i fullstackutvikling og bachelor i design. Formålet er å dekke flere områder innen IT.

I tillegg er det opptaksstopp på masterprogrammet i Human Computer Interaction (HCI).

De tre nedlagte linjene legger vekt på brukeropplevelse (UX-design), som innebærer å skape gode løsninger for bruk av apper og nettsider.

Ifølge Kristiania kommer nedleggelsene på bakgrunn av lave søkertall og bransjens behov for kandidater med bredere kompetanse, som en konsekvens av økt bruk av kunstig intelligens (KI) i arbeidslivet.

– Kjempesynd

– Det sender signaler om at slike utdanninger ikke har den samme verdien lenger, sier Mia Hille (23), som studerer tjenstedesign ved Kristiania på andre året.

Hun stiller seg kritisk til valget, men er ikke selv direkte bekymret

FOTO: PRIVAT

KRITISK: Mia Hille (23) mener Kristiania sender negative signaler om utdanningen.

– Jeg synes det er kjempesynd. Det er så mange gode, kloke hoder innenfor fagfeltet, sier hun.

Selv om beslutningen kom som et sjokk for Hille, var hun klar over de lave søkertallene da hun søkte seg inn på bachelor. I 2025 var det i Norge 900 færre søkere til UX-studier enn året før, skriver bransjeavisa Kode 24.

Kristiania kutter studieprogrammer. I fjor kuttet høyskolen flere kunstfaglige bachelorgrader.

Det skapte stort engasjement. 110 studenter møtte opp ved Institutt for scenekunst (ISK) for å protestere mot nedleggelsene.

Kunststudiene ble slått sammen til én grad. IT-studiene skal innlemmes i to nye grader.

Rask endring i bransjen

– Til en viss grad føles det ikke som at de har tro på det jeg har brukt halvannet år på, sier Cornelia Bull (24), masterstudent i HCI.

– Jeg har visst at jeg har hatt lyst til å jobbe med UX-design veldig lenge, helt siden ungdomsskolen. Jeg har tatt relativt målrettede valg for å oppnå det, forteller hun.

Bull anser kompetansen hennes som relevant, spesielt siden hun har fått mulighet til å skrive masteroppgave for en bedrift.

Hun anerkjenner likevel at det skjer en endring i bransjen og pe-

FOTO: PRIVAT

HÅP: Leder i Kult byrå, Sigurd Heggemsnes, mener det fortsatt er jobbmuligheter for studentene.

ker på at KI nå brukes til arbeidsoppgaver en nyutdannet tidligere ville gjennomført.

Øyvind Torgersen (34) studerer tjenstedesign i likhet med Hille. Han er derimot positiv til sammenslåingen og ser verdien i en ny og bredere grad.

– I denne bransjen trenger man å oppdatere kompetansen sin ganske ofte, mener han.

Ifølge Kristiania kommer beslutningen på grunnlag av bransjeanalyser som viser lavere etterspørsel etter UX-kompetanse.

– Hvis man ikke utdanner folk på bakgrunn av hva som trengs, hvorfor skal man utdanne dem? spør Torgersen.

KI som medarbeidere

Sigurd Heggemsnes er leder i Kult byrå, et Oslo-basert design- og teknologibyrå som skaper digitale løsninger for kunder. Han holder fanen høyt for UX-design.

– Det er jo noe av det viktigste i vårt arbeid.

Likevel forklarer han at det nå er etterspørsel etter bredere kunnskap i bransjen, og at kompetanse innen UX-design kan være for snevert.

Man kan bruke KI som virtuelle team-medlemmer

Sigurd Heggemsnes, leder i Kult byrå

– Det handler mye om at man kan ha mindre team, fordi man kan bruke KI som virtuelle team-medlemmer, sier Heggemsnes.

Han mener bransjen skrek etter utviklere og designere for fem-seks år siden. Den gangen måtte kommersielle studiesteder som Kristiania kaste seg rundt for å få

Jeg syns det er kjempesynd. Det er så mange gode, kloke hoder innenfor fagfeltet

Mia Hille (25), tjenstedesignstudent

for jobbmuligheter.

– Å legge ned studieretningen kan skape usikkerhet i jobbmarkedet, særlig nå som KI-bruk blir viktigere i bransjen, sier Hille, men presiserer at hun selv ikke er bekymret for egne jobbmuligheter.

Ifølge Hille er det naturlig at bransjen endrer seg raskt, og hun har forståelse for behovet for videreutvikling.

– Vi lever jo i et samfunn hvor alt går veldig fort og alt endrer seg konstant, sier hun.

Det er ikke første gang Kris-

Samarbeider mest med Kina

Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (Nifu) har kartlagt hvilke såkalte risikoland norske forskere samarbeider mest med innenfor forskning på sensitive teknologier, skriver Khrono. Rapporten viser at Norge i liten grad samarbeider med land etter retningstjenesten definerer som trussekatastrofer (som Iran, Russland og Nord-

Korea). Unntaket er Kina, spesielt når det kommer til kunstig intelligens (KI).

I rapporten kommer det fram at Kina er norske KI-forskernes fremste samarbeidsland. Det gjelder ikke bare blant risikolandene, men sammenlignet med alle andre land i verden. KI regnes som sensitiv teknologi, altså teknologi som kan «skade Norge hvis de havner i feil hender». ALA

Forbyr palestinske akademikere

Onsdag 21. januar vedtok Israels parlament Knesset en lov som forbyr israelske utdanningsinstitusjoner å ansette personer med en akademisk grad fra en palestinsk høyere utdanningsinstitusjon, skriver Middle East Monitor (Memo).

Loven blir ifølge Memo sett på som et ekskluderende tiltak rettet mot palestinske akademikere som har fullført studi-

ene sine på det okkuperte Vestbredden. Den slår fast at alle som har en akademisk grad fra en høyere utdanningsinstitusjon underlagt den palestinske selvstyremyndigheten, skal anses som å ikke ha nødvendige kvalifikasjoner for å bli ansatt. Lovforslaget ble godkjent med 31 stemmer for, og ti mot. Et medlem avsto fra å stemme. ALA

på Kristiania

Nedleggelser på Kristiania

- + I januar bestemte Kristiania at de legger ned bachelor i tjenstedesign og bachelor i interaktivt design fra høsten
- + Fra høsten er det opptaksstopp til master i Human Computer Interaction
- + De tre studieprogrammene legger vekt på brukeropplevelse (UX-design), en retning innen IT som handler om å designe gode løsninger for systemer og tjenester
- + Til høsten tilbys det to bredere grader: bachelor i fullstack-utvikling og bachelor i design
- + I oktober i fjor kuttet høyskolen tre bachelorgrader innen scenekunst

med seg utviklingen, ifølge Hegemsnes.

Nedgangen i behov mener han er et naturlig steg tilbake fra det han kaller en overproduksjon av kandidater.

Likevel mener han det er muligheter for studentene.

– Jeg tror ikke fagfeltet forsvinner, avslutter han.

Avviser sammenheng med økonomi

«Vi har stor forståelse for at dette kan oppleves utrygt og frustrerende, særlig for studenter som snart skal ut i jobb», skriver dekan ved School of Economics, Innovation and Technology på Kristiania Tor-Morten Grønli.

Han forklarer at beslutningen ble tatt som del av en årlig gjennomgang av Kristianias studieportefølje. Styrebeslutningen kom av en helhetlig vurdering, der studenter var inkludert, ifølge Grønli.

Dekanen avviser at nedleggelsene kommer av økonomiske årsaker:

«Vår hovedprioritet er at studieprogrammene vi tilbyr er faglig sterke, oppdaterte og relevante for arbeidslivet», sier han, og mener det innebærer jevnlig justeringer i studietilbudet.

Nåværende studenter i tjenstedesign og interaktivt design vil likevel kunne fullføre graden.

LIDENSKAP: Cornelia Bull (24) har hatt lyst til å jobbe med UX-design helt siden ungdomsskolen.

HALVPARTEN AV NORSKE STIPENDIATER SLITER PSYKISK:

– Det er et strukturelt

Omtrent halvparten av norske stipendiater sliter med depresjon, angst eller søvnproblemer. Det kan ikke reduseres til at folk må slappe av, mener stipendiat.

Psykisk helse

Tekst Mia Huse
Foto Vilde Aase

Nesten to av tre stipendiater i Norge sliter med angst, nervøsitet eller rastløshet som følge av jobben. 45 prosent sliter med depresjon og nedtrykthet, og 40 prosent sliter med søvnproblemer. Det ifølge en rapport fra Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (Nifu), som Khrono skrev om 14. januar.

– Jeg synes det er viktig at dette tas alvorlig, sier Hannah Sigrid-datter Ander (38), stipendiat ved Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi ved Universitetet i Oslo (UiO).

Hun mener at problemet er strukturelt.

– Dette kan ikke reduseres til at folk må slappe av, ta seg sammen eller prøve å ikke jobbe så hardt, som vi iblant hører.

– Siden undersøkelsen viser at det er snakk om arbeidsrelaterte plager, må ansvaret legges på arbeidsgiver.

Usikkerhet

– Som stipendiat er det vanskelig å forstå sin rolle. Man skal lære hvordan akademia fungerer, samtidig som man skal publisere forskning på det høyeste nivået, sier Ander.

Hun mener at akademia er veldig konkurransepreget.

– Det er flere stipendiater enn det er stillinger i akademia. Mange føler at de må jobbe hardere og være bedre enn kollegaene sine hvis de vil bli i sektoren.

Man godtar presset og jaget etter å være best, fordi det er akademia

Hannah Sigrid-datter Anders, stipendiat ved UiO

Charlotte Hidle (37) er stipendiat ved Institutt for medier og kommunikasjon ved UiO. Hun har hovedsakelig hatt positive erfaringer som stipendiat, men forstår at mange sliter.

– Det er vanskelig å vite hvordan man ligger an, og når det er så mye snakk om hvor stressende det er, føler man fort at man burde jobbe mer enn man gjør.

Funnene til Nifu

- + Stipendiater og postdoktorer sliter med psykiske plager som skyldes jobben
- + Ansatte ved universiteter (sammenliknet med høyskoler, forskningsinstitutter og universitetssykehus) er gruppen som i størst grad rapporterer om psykiske problemer
- + Nesten to tredjedeler av stipendiater og postdoktorer opplever angst, nervøsitet og rastløshet i jobben
- + Over 40 prosent av stipendiatene melder om søvnproblemer som følge av jobben
- + Omtrent 45 prosent av stipendiater og postdoktorer sier at de opplever depresjon eller nedtrykthet knyttet til jobben
- + Faglige ledere, professorer og forskere er svært fornøyde med jobben, mens ansatte i midlertidige stillinger, som stipendiater og postdoktorer, har betydelig høyere forekomst av jobbrelaterte psykiske plager

Kilde: Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (Nifu)

Hidle tror usikkerhet knyttet til selve stillingen, økonomiske utfordringer, få stillinger i sektoren og den urolige situasjonen i verden, gjør det vanskelig å være stipendiat.

I 2025 var det 2000 færre årsverk ved universiteter og høyskoler enn i 2023, ifølge Forskerforbundet.

– Det er vanskelig å balansere de ulike bekymringsnivåene. Spesielt når en stipendiatstilling egentlig krever at man fokuserer på bare én ting.

Bekrefter at mange sliter

Mathilde Skoie er viserektor for forskning og internasjonalisering ved UiO, med spesielt ansvar for universitetets yngre forskere. Ifølge Skoie er universitetet klar over at psykisk helse er en utfordring for mange stipendiater.

– Vi har både lokal empiri og internasjonal litteratur som viser at dette er et problem. På fakultetet jeg jobbet på var det ganske høy lommeterørklefaktor på kontoene til ph.d.-lederne våre.

Viserektoren mener utfordringen er sammensatt.

– Det er tøft å jobbe i akademia, så det setter eksisterende problemer veldig på spissen. Man må jobbe mye alene, det er hard konkurranse og det kan bli ganske ensomt.

FELLESSKAP: Stipendiat Charlotte Hidle (37) tror det er viktig for den psykiske helsen å dyrke fellesskap.

Stipendiat Ander tror problemet krever omfattende løst for å kunne løses. På den ene siden mener hun at stipendiatene bør samarbeide mer. På den andre siden tror hun ikke at stipendiatene kan løse dette alene.

– I alle andre bransjer ville man sett på det som en krise hvis halvparten av de ansatte slet psykisk som følge av jobben.

Tiltak tar tid

Hidle oppfatter at universitetet jobber med å bedre forholdene for stipendiatene, men er selv usikker på hvilke tiltak som hjelper.

– Jeg får tilbud om stressmestringskurs, og det er stadig karriereuke, nettverksuke eller ph.d.-uke. Problemet er at disse tingene

FAGFORENING: Hannah Sigrid-datter Ander (38) mener at det er viktig for stipendiater å fagorganisere seg.

tar tid, som vi allerede føler at vi har for lite av.

Hun tror det kan virke mot sin

hensikt å innsette for mange obligatoriske tiltak. Viserektor Skoie sier at de jobber med å forbedre

t problem

arbeidsmiljøet og den psykiske helsen til stipendiatene på UiO.

Mye av arbeidet må ifølge Skoie foregå på fakultetene, men noen ting er mer generelle, og hun tror de kan samarbeide mer.

– Vi vet at relasjonen til veile-

arbeidsvilkårene til stipendiatene.

– Man godtar presset og laget etter å være best, fordi det er akademia. Men jeg mener at akademia kan organiseres annerledes, og at det hadde vært bedre for de ansatte og den frie, kritiske

Det var høy lommeørklefaktor på kontorene til ph.d.-lederne våre

Mathilde Skoie, viserektor for forskning og internasjonalisering ved UiO

der er ekstremt viktig, og den ordningen jobber vi med å forbedre.

Skoie tror også det er viktig å gjøre arbeidshverdagen til stipendiatene mer forutsigbar, med tryg- gere rammer for karrierefremmen- de arbeid og oversikt over kurs.

– Vi må ta godt vare på dem som allerede sliter, i tillegg til å forebyg- ge. Og for dem som virkelig sliter har vi en bedriftshelsetjeneste.

forskningen å ha en mer kollektiv tilnærming, ved å gi tryggere ram- mer og mindre konkurransepre- get kultur, sier hun, og avslutter:

– Det må tas på alvor når de an- satte sliter med angst, søvnløshet og depresjon som følge av jobben. Universitetene og høyskolene må ta ansvar for å finne løsningen.

Ingen enkel løsning

– Som stipendiat blir man del av et forskningsmiljø for å lære noe, og man sitter i ut- gangspunktet på mindre kunnskap enn de fast ansatte. De er dessuten midlertidige, og de to tingene kom- mer man ikke bort fra, sier viserektor Skoie på svar om det hierarkiske systemet burde be- holdes.

Hun tror man- ge stipendiat er redd for å si fra.

– Jeg tror de ofte overdriver makten til professorene, uten å ha noe å være redd for.

Skoie forteller at stipendiatene har representasjon i alle råd og styrer, og at universitetet ønsker at alle skal behandles likever- dig.

– Drømmejobben

Ander tror det for mange er vanske- lig å be om hjelp fordi man er veldig takknemlig for å få jobbe som sti- pendiat.

– Det er jo drømmejobben. Det er mye frihet og ansvar, og man får legge opp arbeidsdagen slik man vil. Men det er innenfor rammer som tydeligvis ikke er så optimale.

Hun forteller at man også får beskjed om at man skal føle seg heldig, og hevder at dette hindrer stipendiatene fra å kreve bedre ar- beidsvilkår og -miljø.

– Vi er en splittet gruppe i en veldig konkurransepreget bransje.

Ifølge Ander er det viktig at sti- pendiat fagorganiserer seg, for å skape mer samarbeid om å forbedre

– Men det er vanskelig å tenke seg at man skulle hatt en stipen- diat i lederposisjon. Man skal jo tross alt skrive den avhandlingen.

Skoie mener det ikke finnes en enkel løsning.

– Jeg tror aldri man bli helt kvitt det at det er stressende og tøft å ta en doktorgrad. Men det er grep vi kan ta for å gjøre doktor- gradsutdanningen vår bedre. Det er viktig å ha klare forventingsav- klaringer og trygge veiledere – og vi må jobbe mer med karriere.

Viserektoren tror temaet er gan- ske ukontroversielt på universitetet.

– Det står ikke på viljen, men det er komplekst, og vi må gjøre så godt vi kan.

STUDENTJOBB

MEDITATIVT: For Garbarek kan det være deilig å være alene i førerhuset.

Deltid på skinner

Mens andre studenter sitter med søvn i øynene og stirrer ut vinduet på T-banen, har Emily Mallison Garbarek sittet i førerhuset siden klokken fem om morgenen.

Studentjobb

Tekst Alvin Eikemo
Foto Adrian Heggem Misfjord

– Det var min far som anbefalte meg å søke, når han selv nettopp hadde begynt, forteller jusstu- dent Emily Mallison Garbarek (25) smilende om sin jobb som T-banefører. Hun har jobbet for Sporveien siden høsten 2023.

Herregud, jeg kjører Porsche!

Emily Mallison Garbarek

Universitas møter henne et- ter at hun har kjørt linje 1 til Bergkrystallen hvor hun har pause i fem minutter. Hun star- tet på jobb 04:40.

Hvordan bli banefører:

– Hvordan blir man kvalifisert til å kjøre T-bane?

– Man gjør noen tester som er litt vanskelige, også må man ha god helse.

– Tok du jobben mest for øko- nomiens skyld, eller er du veldig interessert i T-banen?

– Så å si alle studenter trenger jo en jobb. Så det var jo mest for økonomien.

Garbarek lyser likevel opp når hun snakker om transport- middelet.

– Tog er gøy! Det er veldig spennende å lære om strøm- mens gang og togkomponenter og sånn!

Hun forteller at av og til skjer det avvik med togene.

– Det verste som har skjedd for min del var en bremsefeil på Nasjonaltheateret, på en lørdag. Da kjenner man jo på presset for alle passasjerene som skal steder. Det var ikke noe farlig, jeg måtte bare gå og skru av den ene bremsekretsen så vi kunne kjøre videre.

Da hun begynte i jobben, visste ikke Garbarek hvem som produserte togene til Sporveien. Det er nemlig den tyske bilpro- dusenten Porsche.

– Jeg fant ut av det på aspi- rant-kurset, og da var jeg helt sånn «Herregud, jeg kjører Por- sche!». Det er veldig kult, sier Garbarek.

Juss og T-bane - Kunsten å være alene

I tillegg til å kjøre T-bane, er Garbarek også en flittig jusstu- dent. Å kombinere det er, for henne, en lek.

– Turnusen er jo lørdager og søndager, med hver tredje helg fri. Også er det veldig godt betalt.

Universitas sjekker ut studentenes deltidsjobber

– Blir du veldig sliten?
– Nei, jeg jobbet med kunde- service før og det var mye verre. Denne jobben er veldig deilig. Jeg kan koble ut og sitte med egne tanker.

– Det var betryggende, skyter Universitas sin fotograf inn.

– Haha, ja, jeg soner helt ut. Nei, da. Men det er deilig å få være for seg selv.

– Finnes det noen likheter mellom deltidsjobben din og stu- diene dine på jussen?

– Evnen til å jobbe alene, håndtere stress og å holde hodet kaldt kan være nyttig på jussen, og det bruker jeg som T-banefø- rer hver vakt.

Ansvarsfylt rolle

T-baneføreren opplever også mye ansvar i jobben, og selv om Garbarek har forsovet seg, har hun aldri vært for sen på jobb.

– Jeg pleier å tenke at om jeg ikke kommer, så kan ikke alle disse menneskene ta banen.

– Tenker du at det er din for- tjeneste at medstudentene dine har kommet på plass på lesesa- len?

– Haha, nei, ikke egentlig, men jeg kjenner på det når jeg er på jobb at jeg må passe på at alle kommer dit de skal.

– Bruker du det noen gang til egen vinning? Sånn «hvis du ikke inviterer meg til bursdagen din...»

– Så lukker jeg dørene på deg? Nei, det har jeg ikke, men kanskje jeg skal begynne?

Betalt permisjon i eksamensperioden

Garbarek anbefaler studenter å søke på jobben.

– Jeg har rekruttert én al-

Jeg kan koble ut og sitte med egne tanker

Emily Mallison Garbarek

lerede, han begynte etter jeg fortalte ham om det. Det er sykt bra for studenter, for eksempel er opplæringen på kveldstid så man kan studere på dagen.

Hun peker også på betalt per- misjon før eksamen og mulighet til å jobbe mye på sommeren.

– Hva skal du nå?

– Nå skal jeg lese til jeg ikke orker mer. Jeg pleier å klatte og si at jeg skal «stenge DJ», haha! (Red. ann: Domus Juridica).

– Du har jo på uniform, pleier du å få blikk på lesesalen da?

– Ja, men jeg liker å tenke at de skulle ønske de var meg!

Etterlyser eit samisk fellesskap i hovudstaden

Med unntak av dei offisielle markeringane 6. februar, melder fleire samiske studentar at dei står att utan faste møteplassar i Oslo.

Samanes nasjonaldag

Tekst Olivia Malgorzata Szlage
Foto Vilde Aase og Sigrid Ewing

Samanes nasjonaldag 6. februar blir markert med flagg, festtalar og arrangement over heile landet. Også i Oslo finst det offisielle markeringar, men for mange samiske studentar er nasjonaldagen meir stille enn festleg.

– Det er ein festdag, men den kjem litt brått på kvart år, seier Eila Balovara Varsi (25), samisk student busett i Oslo.

Samane er urfolk i Noreg, Sverige, Finland og Russland. Dei har fleire språk og ein variert kultur med djupe historiske røter. Varsi vaks opp i Finnmark og er van

KVARDAG: Eila Balovara Varsi (25) etterlyser rom der samisk liv kan vere meir enn ein merkedag.

med å feire dagen i samisk fellesskap. I Oslo opplever ho feiringa som annleis.

– Det finst markeringar som frukost på Rådhuset, men der må ein vere rask for å få plass. Elles varierer det mykje frå år til år.

Alt på ein dag

Nasjonaldagen markerer det første samiske landsmøtet i Trondheim i 1917, og har blitt ein viktig dag for synleggjering av ein minoritet som historisk har vore utsett for fornorsking og marginalisering.

Varsi peikar på at samisk kultur ofte blir samla rundt ein symboltug dato.

– Det er veldig typisk at institusjonar plutsleg kjem på at «å, det er samanes nasjonaldag», og så pressar dei inn alt av samisk inn-

hald akkurat den dagen. Etterpå er det veldig stille resten av året.

Ho meiner dette gir synlegheit, men ikkje nødvendigvis eit fellesskap.

– Det bur mange samar i Oslo, men samisk tilknytning er lite synleg i studentmiljøet. Det finst samiske tilbod, men mykje skjer på dagtid, noko som passar dårleg for mange studentar.

I 2020 blei det starta ei samisk studentforeining i Oslo, Saemien Studeenth Oslovisnie, nettopp fordi det mangla ein slik møteplass. Foreininga er no lagt ned, og i dag finst det ingen aktiv samisk studentforeining i hovudstaden.

– Oslo er stort, og sidan folk bur spreidd, er det vanskeleg å samle dei utan sterke strukturar, seier Varsi.

Kjensle av samhald

Det finst ingen offisielle tal på kor mange samar det er i Oslo, sidan etnisk bakgrunn ikkje blir registrert i Noreg. Likevel, ifølgje Sametingets valmanntal var det registrert 1572 samar i Oslo, men talet er truleg større enn det.

Varsi meiner behovet for samiske møteplassar gjeld alle aldersgrupper, men at studentar ofte fell mellom to stolar.

– Vi treng fritidstilbod, kultur- og idrettsaktivitetar og sosiale møteplassar, ikkje berre markeringar og enkeltdagar.

For samiske Kornelia Elise Kristensen (20), fagansvarleg for natur i Natur og Ungdom (NU), handlar 6. februar først og fremst om fellesskap. Ho seier nasjonaldagen får ekstra betydning når ein bur langt frå dei samiske kjerneområda, og at det å sjå og møte andre samar i Oslo gir ei kjensle av samhald.

– I ein storby som Oslo treng samiske studentar og ungdom møteplassar også resten av året, ikkje berre ein dag der alt skjer på ein gong.

– Vi treng eigne rom

Andrine Elise Salangli (24), leiar i Oslove Noereh, som organiserer samisk ungdom i hovudstaden, kjenner igjen utfordringa. Ho seier mange samiske ungdomar og studentar kan kjenne seg usynlege i byen.

– Når ein er minoritet må ein ofte forklare seg sjølv eller svare på spørsmål på vegner av *alle samar*. I våre eigne rom kan ein berre vere seg sjølv og dele erfaringar på ein annan måte.

Oslove Noereh arrangerer alt frå kultur- og handverkskveldar til sosiale samlingar, og har førebels rundt 30 aktive medlemmar i alderen 12 til 30 år. Samstundes saknar Salangli eit tydeleg studentnettverk.

– Som student saknar eg eit sa-

misk studentfellesskap. Mange av oss ønskjer ein møteplass der vi kan diskutere fag og samiske perspektiv saman.

Ho meiner slike lågterskelmøteplassar er ekstra viktige i ein storby der mange flyttar til og frå.

– Viss du ikkje går i kofte eller sjal, så ser ein ikkje nødvendigvis kvarandre, og då er det lett å forsvinne i mengda.

Engasjement i bølger

Dei siste åra har samiske rettar fått mykje merksemd i offentleg debatt, særleg etter Fosen-saka.

– Etter Fosen var det mykje merksemd, men så fall det igjen. Eg er glad for at nokon orkar å ta kampen, men det er også slitsamt, fortel Varsi.

Kristensen frå NU meiner at blant anna sakane om Fosen og Repparfjorden har gjort fleire meir medvitne på at samiske rettar ikkje kan ofrast i grøn omstilling.

– Viss folk blir meir medvitne

Det handlar ikkje om å bli sett éin dag, men om å ha ein plass å høyre til

Eila Balovara Varsi (25), samisk student busett i Oslo

og stiller spørsmål ved korleis utbygging påverkar reindrifta, er eg fornøgd, fortel Kristensen.

Meir enn ein merkedag

Både studentar og ungdomsorganisasjonar peikar på at ansvaret for samisk synlegheit i Oslo stadig blir lagt på enkeltpersonar og frivillige.

– Det er ofte dei same ildsjelene som dreg lasset år etter år, og det er sårbart, seier Salangli.

Ho etterlyser meir langsiktig ansvar, også frå universitet og studentmiljø.

– Målet er ikkje store markeringar ein dag i året, men å gi plass til samisk språk, kultur og samiske synsmåtar i kvardagen.

Når 6. februar kjem, håpar både Varsi, Kristensen og Salangli at dagen kan bli meir enn ein symboldag.

– Eg håpar samanes nasjonaldag kan vere ein dag der vi kjenner oss heime i byen, men også ein påminning om at samisk liv finst her heile året, fortel Salangli.

Varsi deler ønsket:

– Det handlar ikkje om å bli sett éin dag, men om å ha ein plass å høyre til.

universitas@universitas.no

FRAMTID: Kornelia Elise Kristensen (20) meiner samiske perspektiv må bli rekna med i vala som blir tekne.

PLASS: Andrine Elise Salangli (24) er leiar i Oslove Noereh, og meiner samisk ungdom treng eigne møteplassar i Oslo.

USOSIAL: Forsker ved Nifu, Siv Elisabeth Skjelbred, mener at gradsongjøringsordningen er usosial og bygger på en feiloppfatning i hvor langsiktig studenter tenker.

FOTO: PRIVAT

Lånekassen kan øke sosial ulikhet

Ny forskning viser at Lånekassens insentivordning ikke fungerer, og kan øke økonomiske forskjeller. NSO-leder mener institusjonen bryter med eget mandat.

Lånekassen

Tekst Erik Wensaas
Foto Kasper Holgersen

For de aller fleste studenter i Norge er studielån helt avgjørende for at man fullfører graden man har begynt på. Om man fullfører graden sin blir 25 prosent av lånet av lånet omgjort til stipend ved fullført grad, mens 15 prosent omgjøres ved fullførte studiepoeng. Dette er insentivordninger fra Kunnskapsdepartementet for å få flere studenter til å fullføre studiene sine.

Ifølge forsker Siv-Elisabeth Skjelbred, fører ikke Lånekassens insentivordninger til at flere tar utdanning. Hun er tilknyttet Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (Nifu). Hun peker på at insentivene ligger for langt frem i tid.

– Folk flest er mest opptatt av det som skjer her og nå, så insentivordningen ville vært mye tydeligere om konsekvensene lå kortere frem i tid.

Negativ til omgjøringsordningene

Gjennom prosjektet Designing Incentives Systems in Higher

Education (Dished), har Skjelbred forsket på hvor vidt omgjøringsordningene til Lånekassen fungerer etter hensikten, som er å få studenter til å fullføre påbegynt utdanning. Hun er spesielt kritisk til gradsongjøringsordningen.

Gradsomgjøringsordningen er en ordning som sier at basislånet blir gjort om til stipend ved fullført grad. Altså holder det ikke kun å ta det antallet studiepoeng man trenger: Om man vil få full omgjøring av lånet, må man også fullføre graden sin.

Vi mener man bør skrote gradsongjøringsordningen

Sigve Næss Røtvold, NSO-leder

– Gradsomgjøringsordningene bygger på et premiss om at du skal være fullt informert om hvilken utdanning som er riktig for deg når du er 19 år gammel, og at alle eventuelle bytter skal du betale for selv, påpeker Skjelbred.

Ifølge tall fra Statistisk sentralbyrå (SSB) faller hver fjerde student enten fra eller bytter utdanning i løpet av sitt første studieår.

– Siden vi i våre analyser ikke finner noe som indikerer at gradsongjøringsordningen får flere gjennom studieløpet, virker ikke insentivet til å fungere.

Skjelbred eksemplifiserer dette: Valget mellom å gå på studentkro, ta en ekstravakt eller lese til eksamen påvirkes ikke av et lån som skal nedbetales langt frem i tid for folk flest. Derfor skaper ikke omgjøringsordningene de insentivene de er ment til å gjøre.

Kan føre til sosiale skjevheter

I en av studiene til Dished, ser de at omgjøring basert på studiepoeng kan medføre at personer med lavere sosioøkonomisk status får mindre stipend enn før.

– Hvis man setter det på spissen og tenker seg at insentivene ikke får noen flere til å fullføre, så er stipendordningen kun en belønning til de som allerede er

flinke nok til å fullføre, mener Skjelbred.

Dished analyserer for tiden om det er flere som fullfører graden ved innføring av gradsongjøringsordningen.

– Slik vi ser det, så bryter Lånekassen med mandatet sitt når vi ikke med hånda på hjertet kan si at det for det første er lik rett til å ta høyere utdanning, og for det andre at man skal kunne ta

Insentivordningen ville vært mye tydeligere om konsekvensene lå kortere frem i tid

Siv Elisabeth Skjelbred, Nifu-forsker

– Så langt finner vi ingen tegn på at det er noe økning i andel studenter som fullfører en grad etter innføring av omgjøringsordningen.

Leder i Norsk studentorganisasjon (NSO), Sigve Næss Røtvold, er også negativ til gradsongjøringsordningen.

– Ordningen bør skrotes. Man skal få lån omgjort til stipend når man har tatt poengene man skal ha, mener han.

– Bryter med mandatet

Skjelbred mener at ordninger som er avhengig av prestasjoner kan være i strid med Lånekassens samfunnsmandat om å gjøre utdanning tilgjengelig for alle.

– Personer med lavere sosial bakgrunn har høyere sannsynlighet for å ikke fullføre studiet sitt, noe som fører til økt gjeldsbyrde for denne gruppen.

NSO-lederen stiller seg bak forskeren.

utdanning uavhengig av hvem man er og hvor man kommer fra.

Første gjennomgang på 25 år

Universitas har lagt frem kritikken for Kunnskapsdepartementet. De informerer om at de i 2025 nedsatte et offentlig utvalg som skal foreta en helhetlig gjennomgang av Lånekassens ordninger.

«Det ligger i utvalgets mandat å se på hvorvidt ordningene i Lånekassen er for komplekse og om det er behov for forenklinger i fremtiden, og hvordan utdanningsstøtten bedre kan bidra til like muligheter for utdanning», skriver departementet til Universitas.

Utvalget skal levere sine anbefalinger til departementet i 2027. Dette vil være den første samlede gjennomgangen av Lånekassens ordninger på 25 år.

universitas@universitas.no

BRYTER MANDATET: NSO-leder Sigve Ness Røtvold mener at Lånekassen bryter med mandatet sitt ved å innføre gradsongjøringsordningen.

– Stresset skaper en m

Halvparten av jusstudentene melder om usunn konkurranse på studiet. Flere forteller Universitas om et miljø de beskriver som «stressa» og «kaldt».

Studiemiljø

Tekst Julia Bueso, Beate Bjella
Foto Vilde Aase

Det er mange rykter som går om miljøet på jussen. Fortellinger om karakterpress, knallhard konkurranse og giftig miljø, men stemmer disse ryktene egentlig, eller er det bare fordommer?

En læringsmiljøundersøkelse gjennomført av Det juridiske fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO) i 2023 viser at én av to jusstudenter mener det er usunn konkurranse blant studentene. Dette er en økning fra 2020, da 41 prosent av studentene opplevde at det var mye konkurranse på studiet.

For å komme til bunns i ryktene har vi snakket med noen jusstudenter om deres erfaring som studenter på elitestudiet. Alle kildene i saken har ønsket å være anonyme fordi det kan oppleves belastende å stå fram med fullt navn.

Kampen om A-ene

– Det er en gjeng jenter jeg kjenner, hvor to av jentene brøt ut av kollokvien de hadde fordi de fikk karakteren A på forrige eksamen, mens de andre i kollokvien ikke fikk det. Så de andre fikk ikke være med, de ble sittende igjen.

Dette er et av eksemplene tredjeårsstudenten «Anna» (24) trekker fram for å beskrive karakterpresset på det juridiske fakultet på UiO.

– Vi skremmer hverandre veldig, konstaterer fjerdeårsstudenten «Vilde» (25). Hun bekrefter Annas beskrivelse av karakterpresset på studiet.

– Fra du starter her får du høre det: «Det kan hende det går fint nå, men vent til neste halvår – det blir helt forferdelig. Halvåret etter det – enda verre». Vi holder på sånn fra start, forteller hun.

Ifølge både Anna og Vilde fører karakterpresset til at flere jusstudenter velger å holde tett om hva slags karakterer de får på eksamen overfor medstudentene sine. Hemmeligholdet bidrar til å øke karakterpresset, forklarer de.

– Folk er veldig usikre, fordi de får det for seg at alle andre går rundt og får veldig gode karakterer, og så aner man ikke egentlig om de gjør det, sier Anna.

Hun forteller at det har vært tilfeller av at jusstudenter sjekker

medstudenters karakterer, uten at hun kan si hvordan de har fått det til.

– De har vel misbrukt en eller annen mulighet, da. Det synes jeg er ekkelt å tenke på.

– Jeg kjenner folk som lyver om karakterer, og jeg har vurdert å gjøre det selv. Men jeg tør ikke, innrømmer Anna.

I tillegg til Anna og Vilde, har Universitas snakket med jusstudenten «Tomine» (25), som går fjerde året. Hun trekker også fram karakterpress og et kompetitivt studiemiljø når hun beskriver hverdagen på Domus Juridica.

– De folka som begynner her, det er folk som er vant til å være best i klassen. Det er ikke noen hemmelighet, heller – dette blir du fortalt i første uke av flere forelesere som en form for forventningsavklaring, forteller Tomine.

Anna fikk tidlig i studieløpet oppleve hvor vanskelig det er å ikke lenger være best, spesielt når det virker som de rundt henne tilsynelatende fortsatt er det. Hun fikk karakteren E på en eksamen og fortalte hvor kjipt hun synes det var til venninnen sin. Da en tredje medstudent kom forbi og hørte hva de snakket om, gikk samtalen i stedet over til å handle om hvor bra eksamen hadde gått for dem begge.

– Det var veldig sårbart. Jeg kan ikke se for meg noe annet sted hvor folk sitter og har en samtale om hvor nærme de var en A. Samtalen ble en konkurranse, forteller hun.

Foreningskulturens framside og bakside

Foreninger beskrives ofte som nøkkelen til å finne «sine folk» på jussstudiet, men også som et sted der folk faller utenfor.

Tomine forteller at opptaksprosessene ofte kan virke ekskluderende, og opplever at det raskt blir tydelig hva som vektlegges.

– Du skjønner ut i fra spørsmålene man blir stilt at det handler vel så mye om hvilke hobbyer man har og hvordan man ter og kler seg, som hvilken kompetanse man har.

Vilde har ikke vært aktiv i de sosiale foreningene, men heller fokusert på det faglige miljøet.

– Der møter man mer engasjerte folk. De mer festete foreningene er blant annet de to store, CF (Congregatio Forensis) og Juristforeningen. Det kan gi litt russegruppemiljø, med hettegenserne de går rundt med, sier hun. Hun tror det er for å markere tilhørighet.

– Det er litt videregående-stemning i studentmassen.

Samtidig trekker Anna fram bredden i foreningstilbudet som en klar styrke ved studiet, og forteller at man kan fort finne folk med mange like interesser.

– Det er kjempebra å bli med i foreninger, men det kan være vanskelig å komme inn. Men når du først er der, kan det være veldig fine miljøer. Der møter man

KONKURRANSEPREGET: Jusstudentene ved UiO beskriver et studiemiljø preget av høyt press og konkurranse.

mange kule folk, forteller Anna.

Linkedin-krigere og CV-mat

Anna forteller at hun var innstilt på at karakterpresset på jussen skulle være stort. Det som derimot overrasket henne, var hvor viktig det var med verv, jobber og å bygge CV.

– Det er et press om å være med i flere foreninger, og å gjøre mye ved siden av studiet. Det er mange på jussen som bruker LinkedIn veldig aktivt. På et tidspunkt valgte jeg å skru av varslinger på ap-

Det er litt videregående-stemning i studentmassen

«Vilde» (25), jusstudent

pen, det ble så mye.

Anna forteller at *traineeships* er viktig blant jusstudentene, og så fort noen av hennes medstudenter får jobb som trainee i et advokatfirma, publiseres det på LinkedIn.

Også Tomine mener fokuset på arbeidslivet som venter på andre siden av det fem år lange profesjonsstudiet er slående. Hun mener det skyldes nærværet av de framtidige arbeidsgiverne deres.

– Arbeidslivet er så tilstede, helt fra dag én i fadderuken – med penger. Når du kommer om morgenen står Wikborg Rein (advokatfirma, red.anm.) der og deler ut croissanter før du skal inn på forelesning. Så når du studerer, studerer du hele tiden med en potensiell jobb, et traineeship eller et internship for øyet.

Hun mener det er med på å skape enda mer stress blant studentene.

– Man får noen ideer om hva arbeidslivet vil ha. Om det stemmer eller ei, er jeg ikke sikker på. Men si du tenker de bare vil ha A-er, da blir du minnet på det hver jævla dag, fordi advokatfirmaene står nede i kantinen eller de har eksamensretta forelesninger, sponser foreningene og er på arbeidslivsdagene.

– Folk tenker at de må ha traineeship i tredje klasse, hvis ikke får de ikke jobb. Det tviler jeg på, men det kan være vanskelig å ta til

orde for noe annet. Stresset skaper en massepsykose, sier Tomine.

Tomine mener at den mye omtalte ukulturen i advokatfirmaer, hvor advokater har uforholdsmessig stor arbeidsbyrde, henger sammen med arbeidskulturen på studiet. Ifølge intervjuer Dagens Næringsliv har gjort med advokatfullmektige, jobber unge advokater opp til 100 timer på en uke.

– Som advokatfullmektig blir du kjørt som bare faen i noen av advokatbyråene. Jeg tror ikke det oppstår ut av det blå når du kommer ut i arbeidslivet, men kommer fra et sted. Det er mange som holder på på akkurat samme måte i studietiden, sier Tomine.

Stress som smitter

Alle kildene Universitas har vært i kontakt med understreker at de har truffet mange hyggelige folk og fått nære venner i løpet av studietiden på jussen. Likevel beskriver flere av dem miljøet som kaldt, og forteller at det kan være vanskelig å komme i kontakt med medstudenter.

– Hvis man får øyekontakt med folk i gangen, smiler man jo som regel. Etter hvert blir det kleint å bare

massepsykose

smile, så man kommer på hils og i snakk. Sånn er det ikke på jussen. Hvis man smiler ser folk ned, og skvetter litt til. De fleste går rundt og vet hvem sine venner er, og holder seg til dem, forklarer Vilde.

Anna kjenner seg igjen i Vilde's beskrivelse. Hun mener det er enklere å klare seg sosialt på jussen om man er utadventd, og sekundet man ikke er det, er ting vanskeligere.

– Folk er jævlige stressa, og det går ut over miljøet, understreker Tomine.

– På jussen får man en ekko-kammer-effekt. Hvis man typisk er en gjeng med fem stressa jenter, så stresser man hverandre opp. Da er det litt vanskelig å skjønne hva man har havnet oppi, man føler seg uvel, og det blir vanskelig å si at dette er ikke så viktig.

Peker på fakultet

– Fakultetet bidrar også til presset studentene føler på, med å legge opp undervisning og eksamen slik de gjør i dag, mener Tomine.

På jussen er det regler for når og hvor mange ganger emner kan tas på nytt. Har du gyldig fravær på en eksamen, må du likevel vente

til neste semester for å ta den opp igjen. I tillegg er det flere emner på 20 og 30 studiepoeng, og de vurderes med en enkelt eksamen. Dette synes Tomine er problematisk.

**Folk er
jævlige
stressa, og
det går ut
over miljøet**

«Tomine» (25), jussstudent

– Fakultetet hviler på at de alltid har gjort det sånn. Det betyr ikke at det er hevet over kritikk. Det hjelper ikke på det stresset folk kjenner på.

Ikke ukjent for fakultetet

Universitas har lagt fram kritikken for Det juridiske fakultet.

«At det er studenter som opplever studiesituasjonen som studenten beskriver, er ikke ukjent for fakultetet, og vi tar det på stort alvor», skriver studiedekan ved Det juridiske fakultet Maria Astrup

Hjort i en e-post til Universitas.

Siden Senter for erfaringsbasert juridisk læring, Cell, gjennomførte den nevnte læringsmiljøundersøkelsen i 2023 på oppdrag fra fakultetet, har utfordringene i læringsmiljøet den peker på vært på agendaen.

«I etterkant av undersøkelsen har vi jobbet systematisk med å følge opp med tiltak for å bedre det sosiale miljøet, hvor vi blant annet har etablert rom for sosiale aktiviteter for studentene».

Hjort peker på at læringsmiljøundersøkelsen viser at hovedkildene til karakterpresset kommer av arbeidsgivere, medstudenter og studentene selv.

«Dette er forhold som det er vanskelig for fakultet å påvirke direkte, men vi har gjort noen tiltak – blant annet ved å sette grenser for hvor mange eksamener man kan gjenta for å forberede karakterene i løpet av studiet.»

Hun forteller at studieprogrammet skal sikre at kandidatene oppfyller de kravene som stilles til den beskyttende tittelen jurist.

«For jusstudiet i Oslo betyr det at emnene varierer i størrelse mellom 10 og 30 studiepoeng.»

universitas@universitas.no

ANNONSE:

Tilbudsguiden

AVIS

**Pen sum
for studenter:**

MORGENBLADET
**10 uker for
10 kroner**
Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

50% studentrabatt
på Dagsavisen!

Kr 150,- per måned

STUDENTBOLIG

**ANKER
STUDENTBOLIG**

**På leting etter
et nytt hjem?**

www.ankerstudentbolig.no

MUSEUM

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

HÅRFJERNING - LASER

OSLO LASERKLINIKK

Oslo Laserklinikk tilbyr et bredt spekter av både medisinske og kosmetiske hudbehandlinger, utført av lege og helsepersonell med over 20 års erfaring.

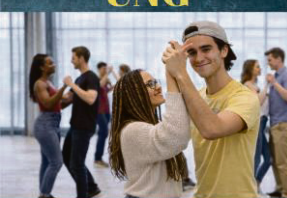
Vi har alle typer moderne laserteknologier for blant annet hårfjerning, pigmentflekker, blodkar, arr og hudfornyelse og alle typer injeksjoner med rimelige priser. Studenter vil dermed få ekstra rabatt hver gang på flere typer behandlinger og kommet til å spare mer.

Klinikken er kjent for å ha de mest konkurransedyktige prisene i Oslo, og vi ønsker å gjøre profesjonell behandling tilgjengelig også for studenter som ønsker trygge og effektive resultater.

DANS

GRATIS - FOR 15 TIL 23 ÅR!

**SALSANOR
UNG**

**TIMER I SALSA, BACHATA,
REGGAETON M.M HVER SØNDAG!**

**SØNDAGER
13-30 - 15-30
SENTRALEN
ØVRE SLUTTSTØT 3**

Bli SalsaNor UNG-medlem
kr 50

www.salsanor.no

**DANSESTUDIOET
FOR ALLE**

SUBSDANS

**GRATIS PRØVETIME
30% RABATT**

SUBSDANS ER ET VARMT OG INKLUDERENDE DANSESTUDIO MIDT I OSLO MED FOKUS PÅ KVALITET, DANSEGLEDE OG FELLESSKAP! SUBSDANS.NO

HUDPLEIE

OSLO GLOW

AESTHETIC CLINIC

STUDENT RABATT

-10%

Din beste hud starter her

Avanserte hudbehandlinger på Pilsetredet. Vi kombinerer moderne teknologi med personlig omsorg for frisk, strålende hud.

Med fremvisning av gyldig studentbevis. Kun ikke-kommersielle studenter tillatt.

HELSE

Dr.Dropin

Fysikalsk

**Fysioterapeut og
kiropraktor med
studentrabatt**

Vi hjelper deg med alle typer muskel- og leddplager.

- Høyt mot stu nakke og hodepine etter lange leddager
- Behandling av ryggplager knyttet til mye sitting eller tunge løft
- Lindring av skulder- og spenningsplager fra PC-arbeid og studier

Se ledige timer

15% studentrabatt ved fremvisning av studentbevis ved oppmøte

drdropin.no/fysikalsk | 24 07 70 13

FOTO: SEBASTIAN GOEPFEL / NATUR & UNGDOM

LA FJORDEN LEVE! Studentene ropte slagord mens de blokkerte anleggsområdet.

Studenter lenker seg mot sjødeponi

I slutten av januar tok over 70 miljø- og urfolksaktivister seg inn på Nussirs anleggsområde i Repparfjorden. I kuldegrader blokkerte de adkomst og lenket seg fast for å stanse gruvedumping i en nasjonal laksefjord.

Miljøaktivisme

Tekst Setareh Dabirpanah

Universitas har tidligere skrevet om protestleiren mot sjødeponi i Repparfjorden i Finnmark i fjor sommer. I januar tok studentene aksjonen videre.

Aksjonistene satte opp flere blokkader under storaksjonen og ropte slagordene: «La fjorden leve» og «Gruveslam er Norges gang». Blant dem var Sunniva Teppola Haugene og Mikkel Ichley, begge fra Natur og Ungdom og studenter ved Universitetet i Oslo (UiO).

– Da vi kjørte fra Alta til Hammerfest, synes jeg det var veldig fint å se all den naturen som vi verner, og som vi har å kjempe for,

forteller Ichley.

Aksjonistene protesterer mot Nussir-prosjektet som planlegger kobbergruvedrift i Repparfjordenområdet i Hammerfest. Tillatelsen til å dømpe gruveavfall har utløst omfattende protester fra studenter som frykter varige skader på natur, fiskeri og urfolksnæring.

– Repparfjorden er koblet til en veldig viktig lakseelv. Jeg synes det er veldig vondt å tenke på at vi ofrer det for en gruvindustri som ikke vil ha noen langvarig betydning for lokalsamfunnet heller, uttrykker Haugene.

Oppfordrer flere studenter til å si nei

For ti år siden ga regjeringen utslippstillatelser for gruveprosjektet i Repparfjorden. Aksjonistene

ber nå regjeringen trekke tilbake tillatelsene som lar gruveselskapet Nussir dømpe gruveavfall i fjorden. Sist uke gikk også Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Miljøpartiet De Grønne og Venstre sammen om å trekke utslippstillatelsen.

Sentralstyremedlem i Natur og

Vi tar livet av en hel fjord for å få mineraler

Mikkel Ichley, UiO-student og Natur og Ungdom

Ungdom Finnmark Helene Sofie Smit demonstrerte både i sommer og i denne runden.

– Argumentet om at det er strategisk viktig for det grønne skiftet kan aldri være gyldig så lenge man dumper gift i sjøen.

At vi får bedre teknologi med et mye større deponi, holder ikke, fastslår Smit.

– Fremtidige gruver bør ikke bygges på ruiner av fjorden eller på bekostning av menneskerettigheter. Jeg håper flere studenter vil si nei til denne typen avfallshåndtering.

Mathilde Viktoria Ballari har også prøvd å være i Repparfjorden så mye hun kan ved siden av studiet. Hun er student ved Universitetet i Tromsø og leder for Studentenes og Akademikernes Internasjonale

og økt press på lokalsamfunn.

Norge er sammen med Papua Ny-Guinea som ett av to land i verden som fortsatt tillater sjødeponi. Det gir grunn til bekymring, mener UiO-student Ichley.

– Vi tar livet av en hel fjord for å få mineraler. Det synes jeg er skikkelig trist.

Det grønne skiftet

Begrepet «det grønne skiftet» rommer omstridte inngrep, påpeker Ballari.

– Disse metallene skal bli brukt på vindmøller, noe som er kontroversielt i seg selv, til tross for å være grønn.

Hun mener at regjeringen og staten ikke kan gjemme seg bak det grønne skiftet for evig når de blir bedt om å ta stilling til miljøkonsekvensene.

– Et grønt skifte er viktig, men det kan ikke gå på bekostning av naturen og menneskerettigheter. Det handler også om at vi må konsumere mye mindre. Vi er ikke

Striden om Repparfjorden

- + Det kanadiske gruveselskapet Blue Moon Metals har kjøpt Nussir ASA og det forventes å dumpe rundt 30 millioner tonn giftig gruveavfall direkte på fjordbunnen i Repparfjorden
- + Ifølge en undersøkelse utført for Naturvernforbundet er sju av ti imot dumping av gruveavfall i Førdefjorden og Repparfjorden
- + SV, Rødt, MDG og Venstre vil legge frem forslag om å trekke tilbake utslippstillatelsen
- + Mineralutvinningen, og deretter sjødeponien, vil etter planen starte i 2027
- + I 2016 uttrykte spesialrapportøren fra FN for urfolks rettigheter bekymring for urfolksrettigheter i møte med industrialisering og utnyttelse av naturressurser. Blant annet har det blitt understreket behovet for at samer skal konsulteres i tråd med internasjonale standarder

Kilde: Regjeringen.no, NRK, Naturvernforbundet, SAIH

overherrer over jorda. Vi låner ressurser, og jorda må jo kunne regenerere, sier Ballari.

– Det er galt å forurense en levende laksefjord med gruveavfall. Det mener vi aldri burde være lov i Norge, slår Smit også fast.

Studentene frykter at tradisjonsnæringer og lokalbefolkning får lite ut av prosjektet, og påpeker at arbeidsplasser er kortvarige og konsultasjonene mangelfulle.

– Vedtaket og tillatelsen mangler et solid demokratisk grunnlag, og det er fullt legitimt å stå opp for et mindretall på denne måten, mener Ichley.

– Dette burde ikke vært tillatt.

«Hindrer lovlig næringsvirksomhet»

EU har utpekt prosjektet som strategisk for det grønne industriløftet, blant annet på grunn av store kobberforekomster og behovet for kobber i fornybar energiteknologi. Fylkesleder i Finnmark Unge Høyre Leander Svea skriver til Universitas at prosjektet gir arbeidsplasser i Hammerfest og kritiske mineraler for fornybar energi. Deres håp er at prosjektet reduserer avhengighet av billig arbeidskraft.

«Det er lite sannsynlig at depoteringen vil medføre vesentlige skader på det marine naturmangfoldet og fiskebestander i fjorden utenfor deponiområdet. Overvåking skjer kontinuerlig, og norske krav vurderes som strengere enn i mange andre land», skriver Svea.

«Vårt premiss for sjødeponi, er at dette byttes ut med en bærekraftig og miljøvennlig løsning når dette er tilgjengelig», skrev også tidligere leder for Finnmark Unge Høyre, Vette Langedahl i Altaposten tilbake i 2014.

Svea påpeker også at miljøhensyn har blitt grundig avvendt fra første utslippstillatelse. Videre minner fylkeslederen om at det i Norge er lov til å demonstrere, men mener at flere av aksjonistene i Repparfjorden bryter loven når de fysisk tar seg inn sperrede områder og hindrer lovlig næringsvirksomhet.

– Arbeidet Nussir utfører er

lovlig, og både Stortinget og Hammerfest kommune har sagt sitt i saken. Det er lov å være uenig i vedtak, men aktivt å sperre lovlig arbeid er noe helt annet, understreker Svea.

Når alvor skaper samhold

Ballari har selv familie fra Finnmark, og kommer fra en elvesamisk slekt. At Tanaelven er sperret for tradisjonsfiske, er for henne en stor sorg.

– Jeg ser jo at det er en utrolig stor sorg for min pappa at han ikke kan lære meg og mine søsken det han har lært av sin bestefar.

Ballari forteller at mye kunnskap allerede er tapt gjennom fornorskning, og at det er herteskerende å se fjorden ødelagt for kortsiktig profitt.

– Jeg er kjempestolt av å være same, og jeg vil ikke at mine barn skal stå i denne kampen.

Gjennom felles aksjoner står studentene samlet for naturen. Studentene peker på at engasjementet samler mennesker med ulike bakgrunner. Haugene mener det er viktigere enn noen gang å stå i solidaritet med hverandres rettighetskamper og skape allianser mellom miljøbevegelsen og urfolksbevegelsen, ikke bare nasjonalt, men internasjonalt.

Haugene er kven, og jobber side om side med andre for å forsvare og fremme samisk og kvensk kulturarv. Hun er medlem av Kvenungdommen, en organisasjon for kvensk ungdom som var representert i aksjonsleiren i fjor

Grønt skifte er viktig, men det kan ikke gå på bekostning av naturen og menneskerettigheter

Mathilde Viktoria Ballari,
UIT-student og SAIH-leder

sommer.

– Alliansen mellom Kvenungdommen og samisk ungdom er veldig viktig. Det blir jeg egentlig litt rørt av. Nå har vi avsluttet protestleiren i Repparfjorden, men vi tar kampen videre. Vi fremover vil jobbe med å få utslippstillatelsen til gruveselskapet trukket, etter som Forurensningsloven åpner for at en slik tillatelse kan trekkes tilbake når den er over 10 år gammel, forteller Haugene.

– Samiske aktivister, organisasjoner og miljøbevegelsen vil fremover jobbe målrettet mot å få utslippstillatelsen trukket. Vi skal jobbe videre med saken både nasjonalt og internasjonalt, sier Ichley og Haugene samstemt og legger til:

– Vi har oppnådd mye fordi vi har mobilisert bredt, og mange studenter bryr seg om denne saken. Flere seirer vil også komme.

– Og husk: Det finnes faktisk fortsatt mennesker her ute som kjemper for andre, og for miljøet og planeten, avslutter Ballari.

universitas@universitas.no

Oppdaget sikkerhetsavvik i Studentweb

Sikkerhetshullet kan ha eksistert siden 2010. Flere læresteder valgte å ikke varsle studentene.

Personvern

Tekst Ella Jørgenvåg Svendsen og Tora Danielsen

Foto Adrian Heggem Misfjord

Den 13. januar ble 34 læresteder varslet om et omfattende sikkerhetshull knyttet til tjenesten Studentweb. Dette kommer frem i et dokument fra kunnskapssektorens tjenesteleverandør Sikt Universitas har fått innsyn i.

Sikkerhetshullet gjorde det mulig for andre å få tilgang til innloggede brukeres Studentweb, og økte sårbarheten for et hijack-angrep.

Dette ville gitt tilgang til person- og kontaktinformasjon, dokumenter i studentens dokumentarkiv, innsyn i og endringer av oppmeldinger til undervisning og eksamen, innsyn i resultater, samt gjennomføring av bestillinger og innsending av klager på sensur eller formelle feil ved eksamen.

Sikkerhetshullet ble lukket 12. januar. Ifølge Sikt er det ingen indikasjoner på at sårbarheten er utnyttet. Likevel kan de ikke utelukke dette lenger tilbake i tid. I verste fall kan sikkerhetshullet ha eksistert helt siden 2010.

Seks måneder tilbake i tid

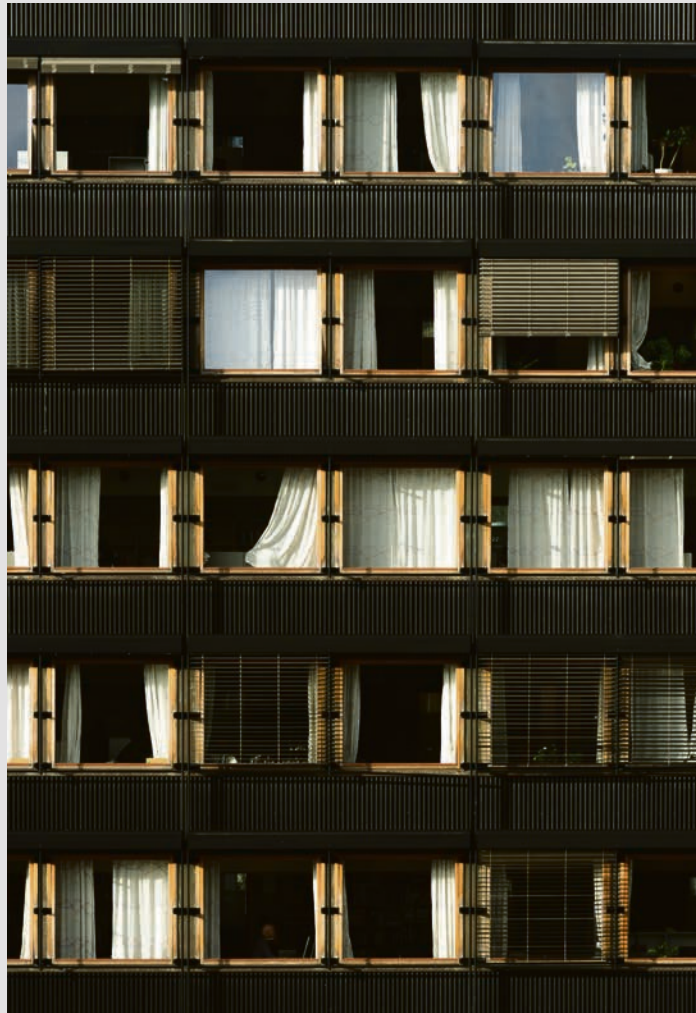
Sikkerhetsbruddet er knyttet til Javamelody, et verktøy for overvåking og analyse, som ble innført i 2010.

Sikts logger slettes normalt etter seks måneder. De har derfor ikke oversikt tilbake til innføringen av verktøyet.

– Vi anser det som lite sannsynlig at dette sikkerhetshullet har vært tilgjengelig så langt tilbake som til 2010, men vi har ikke logger så langt tilbake og kan ikke utelukke det, sier kommunikasjonssjef i Sikt, Åshil Berg-Tesdal.

Sikt arbeider nå med å evaluere hendelsen, og iverksette nødvendige tiltak for å hindre at lignende utfordringer skjer igjen. Javamelody er fjernet, og vil ikke bli tatt i bruk i tjenestene igjen.

Det er totalt 34 institusjoner som bruker Studentweb i Norge. Universitas har vært i kontakt med ti av dem, som alle er lokalisert i Oslo.

BRUDDET: UiO er et av lærestedene som ikke har varslet studentene.

Varslet ikke studenter

Lærestedene berørt av feilen har selv ansvaret for å varsle brukere av tjenestene, men bare ett av lærestedene i Oslo Universitas har vært i kontakt med forteller at de valgte å varsle studentene sine.

– Vi er glad i studentene våre, og vil at de skal vite om det som skjer. Det å informere var helt

vil innebære unødvendig usikkerhet og bekymring hos et stort antall tidligere og nåværende studenter som ikke har grunn til det.» skriver Kaja Stene, seniorrådgiver i NIH, til Universitas over e-post.

Giske tror på sin side at dette er en melding studentene er i stand til å lese og forstå hva innebærer.

En generell melding om at noe kan ha skjedd for mer enn seks måneder siden vil innebære unødvendig usikkerhet

Kaja Stene, seniorrådgiver i NIH

naturlig for oss å gjøre, forteller Audun Giske, IT-sjef på Kristiania til Universitas.

Blant de som ikke varslet sine studentene er Universitetet i Oslo (UiO), Norges Musikkhøgskole, Politihøgskolen og Norges idrettshøgskole (NIH).

De fire lærestedene begrunner valget med at sjansen er liten for at sikkerhetshullet ble utnyttet og at studentene deres ble berørt.

«Vi vurderer at en generell melding om at noe kan ha skjedd for mer enn seks måneder siden

– Vi var også tydelige på at sikkerhetshullet var stengt og at ingenting tydet på at hullet var utnyttet, forteller Giske.

Universitas har også vært i kontakt med VID vitenskapelege høgskole, NLA høgskolen, Oslomet, Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo, Lovisenberg Diakonale høgskole, Kunsthøgskolen i Oslo, men de har per tirsdag kveld ikke hatt muligheten til å besvare avisens henvendelser.

universitas@universitas.no

ROLLESPILL, GAMING OG PSYKEDELIKA:

Et dypdykk i Oslos

ROLLESPILL PÅ NEUF: D&D-studentene ønsket velkommen til nye studenter på Chateau Neuf sist lørdag.

Blåtur hvert år, *breathwork* med statsministerens sønn eller fanteri uten fyll: Universitas har sjekket ut Oslos studentforeninger.

Foreningsguide

Tekst Lily Isolde Kjelland-Morken, Sesina Mahary Kuflu
Foto Adrian Heggem Misfjord, Jonas Laksekjøn, Lily Isolde Kjelland-Morken

Klør du etter å finne en ny hobby? Har du kanskje lyst til å utvide vennekretsen? Eller er du bare keen på en ny og kreativ måte å prokrastinere bort studiene? Universitas har tatt turen innom Oslos studentforeninger litt utenom det vanlige.

Sosialt, engasjerende og inkluderende

Det er vanskelig å lage en guide på studentforeninger, uten å være innom Chateau Neuf – Det norske

studentersamfund, på Majorstuen. Der har UiO Gaming satt opp stasjoner med alt fra brettspill, spillkonsoller, kosebamsr og retro-spill til infomøtet. Universitas møter brettspillansvarlig for UiO Gaming, Bastian Dukefoss Berbom (22).

– Vi har mange sosiale arrangementer som bringer folk ut av mannehulen sin. Vi har også tilgang til online-greier, men da har vi også et spillrom hvor folk kan spille på PC ved siden av hverandre, sier Berbom.

Han forteller at UiO Gaming er en forening som vil gå bort fra tanken om at gaming er isolerende og ensomt.

– *Hvordan vil du beskrive foreningen med tre ord?*

– Oi! Sosialt, inkluderende og engasjerende.

– Vi har spill for alle, fra Mario Kart til vanskeligere og mer kompliserte spill for å ha det tilgjengelig for alle. Som student i Oslo er du fattig. Her har man tilgang på dyre spillkonsoller og nye spill, forteller Berbom entusiastisk.

Til forskjell fra andre foreninger bruker UiO Gaming Discord som kommunikasjonskanal. Er det kanskje en slags Facebook for gamere?

UiO Gaming er en stor forening, med både norske og internasjonale studenter. Spillrommet minner om gamingkafeer i Sør-Korea.

– Her kan du både spille og snackse, forteller Berbom.

I 2024 fikk UiO Gaming prisen for Årets forening av Studentsamskipnaden i Oslo (SiO). Berbom tror prisen skyldes deres unike inkluderingsengasjement.

– Dette sørger foreningen for ved å gi alle medlemmene tilgang på spillrommet og oppholdsrommet vårt på Chateau Neuf, sier Berbom før vi avslutter intervjuet.

Øl, korps, kappe og parykk

Videre drar vi til Det juridiske fakultet, der advokatfirmaene kaster penger på de mest arbeidslivsrelevante foreningene. Men langt bak den stramme fasaden tilbyr jussen også studentforeninger med et litt

CORPUS(US)GLEDE: Ikledd kappe og parykk sitter Corpus-studentene og pilser før intervju.

Folk tror nok vi er mer weirdos enn det vi egentlig er

Silje Otterdal (22), leder for studentenes forening for psykedelisk vitenskap

foreningsliv

D&D: Fantasifulle figurer i spennende terningspill

RETROSPILL: Medlemmene koser seg med spill fra forskjellige tiår.

mindre seriøst fokus.

Universitas møter jussens korpsgruppe, Corpsus Juris, rundt et litt slitent bord i kjelleren på Domus Bibliotheca. Studentene har møtt opp iført kappe og parykk og sitter med hver sin øl i hånden.

– Corpsus møtes hver fredag og over fra fem til syv. Deretter har vi fest som varer i ubestemt tid, for-

teller Tobias Rade Evensen (26).

Utenom vanlig øvelse har Corpsus spilloppdrag litt etter som hvor de er ønsket eller uønsket, og spiller en jubileumskonsert hver høst. Gruppen drar også på en fast tur til Kiel, som æresmedlemmer på middelalderfestivalen Kieler Umschlag. Under festivalen spiller korpset for å samle inn euro i en hatt, og bruker pengene dagen

etter på en bedre middag.

– *Hvordan vil du oppsummere Corpsus med tre ord?*

– Vi har jo et offisielt treords slagord: «Fyll skaper tillit», sier medlem Hugu Løvvik (22) og peker mot en litt gammel plakart på vegg.

– Den optimale jusstudenten er en corpsus-student, og den typiske corpsus-studenten er også en jusstudent.

– Vi vil helst ha noen som liker juss, liker musikk og liker å feste, men man trenger ikke være god på noen av de tingene, sier Rade Evensen.

Selv om Corpsus holder til på Det juridiske fakultet, behøver du ikke studere juss for å være med. Løvvik selv studerer statsvitenskap.

– Vi er åpne for alle, men vi leter etter folk som skaper gøy og skaper musikk. Også må du tåle at vi går i kappe og parykk, sier Rade Evensen.

– Du må bare gå inn døra, sier Løvvik.

– Du må ikke kunne spille, men du må ville spille instrument, sier

Rade Evensen.

– Vi spiller det samme reper-toaret hvert år, slik at etter fem år må det jo gå inn.

– *Hvordan skiller Corpsus seg fra andre foreninger på jussen?*

– Det er jo ikke mange jus-studenter som sitter med kappe og parykk og tar seg en øl klokka 13:19 på en torsdag.

Fanteri uten fyll

Studentforeninger er ikke bare fyll! Universitas møter en alkoholfri studentforening som slettes ikke skårer lavt på fanteri. Er du glad i rollespill og fantasy, så er kanskje Dungeons and Dragons (D&D) noe for deg.

D&D-studenter samles for å spille minst en gang i måneden hvor man blir plassert med en tilfeldig gruppe hver gang.

Sist lørdag var DM-ene (Dungen Masters) klare for å ta imot nye studenter på Chateau Neuf. Noen av dem som møtte opp har aldri spilt D&D før, forteller PR-koordinator Emma Keus Østhus (24). Samtidig forsikret hun om at DM-ene er ekstra forbedret på å hjelpe nye gjennom reglene tidlig i semesteret.

– *Hva er den typiske D&D-studenten?*

– Nerdete, sosial og glad i å spille rollespill. Vi møter på mange som er nevrodivergente og skeive.

– I tillegg er vi en alkoholfri forening, og arrangementene våre er relativt rolige.

Ifølge Keus Østhus er det mange som oppsøker D&D-studenter som ikke foretrekker den typiske festingen som assosieres med studenttilværelsen.

– Hvis du ikke trives med den konvensjonelle norske festkulturen, men fremdeles ønsker å ha noe å fordrive tiden med som er sosialt og kreativt, så er gruppa vår perfekt for deg!

Psykedeliske stoffer i en terapeutisk kontekst

Med store forventninger til neste forening, møter Universitas lederen for Studentenes forening for psykedelisk vitenskap (SFPV), Silje Otterdal (22).

– SFPV er kanskje en litt utradisjonell forening. Vi har som mål å spre informasjon om bruk av psykedeliske stoffer i en terapeutisk kontekst, sier Otterdal.

– *Oppfordres det til å ta psykedelika?*

– Nei. Det er jo ulovlig i Norge, så det gjør vi ikke, svarer Otterdal.

– Det er på ingen måte en invitasjon til å ta narkotika sammen. Det handler om bevisstgjøring og å prøve å fjerne tabu rundt et tabubelagt tema.

Hun forteller at hun er oppmerksom på at det finnes fordommer om hva foreningen egentlig

gjør og hvem de er.

– Folk tror nok vi er mer *weirdos* enn det vi egentlig er. Jeg ser på meg selv som et ganske vanlig menneske, forteller Otterdal med et smil.

– *Kan du beskrive foreningen med tre ord?*

– Åpen, fargerik og voksende.

Videre forteller Otterdal at «psykedelika» antyder en åpen-sinnet tilstand. Derfor tiltrekker ikke foreningen seg bare studenter som er interessert i psykedelika, men også de som interesserer seg for bevissthet, filosofi og livet.

– *Hva er det denne utradisjonelle foreningen egentlig gjør?*

– Neste uke har vi *breathwork*. Det handler om en pusteteknikk som er ganske høyfrekvent. Du puster fort mens du ligger nede på gulvet og blir guidet. Så mange reagerer med å gråte litt, le eller kjenne på en klarhet etterpå, forteller Otterdal. Breathwork-arrangementet foregår på Blindern og ledes av Magnus Støre, forteller Otterdal til Universitas.

– *Støre, som i sønnen til statsminister Jonas Gahr Støre?*

– Ja, han er spirituell guide, som han kaller seg.

SFPV har ikke bare Magnus Støre som hedersgjest. Otterdal forteller om

da de hadde besøk av en gruppe urfolk fra Latin-Amerika som fortalte om bruk av psykedelika i deres tradisjoner.

Forelesningssal på dagtid – dansestudio om kvelden

Siste forening Universitas besøker ligger blant evigvarende bygningsarbeid på Domus Medica ved Rikshospitalet. Den dunkende bassen fører oss frem til dit vi skal, fordi vår siste studentforening er nemlig Dancing Doctors.

– Vi er en danseforening for både dansere og ikke-dansere på Det medisinske fakultet, forteller leder Mille Hovland (23) til Universitas.

– *Er det bare medisinstudenter som får være med?*

– Både medisin, tannlege og ernæring er velkommen, svarer Hovland.

For en student på Det medisinske fakultet er det praktisk at man ikke må langt unna for å dra til øvelsene. På dagtid er det nemlig en forelesningssal. Men hver tirsdag kveld blir Store Auditorium på Domus Medica rigget om til et dansestudio.

– *Er det noen fordel med å være en mindre forening?*

– Vi blir en stor vennegjeng som gjør mye annet sosialt sammen. Blant annet har vi blåtur hvert år, svarer Hovland, før dansepauzen er over og hun vender tilbake til forelesningssalen – nå dansestudioet.

Studentene forener

KUNNSKAP ER MAKT: Demonstrantene gikk fra Studentenes torg til Sankt Sava-kirken i Beograd under slagordet «Kunnskap er makt».

I 15 måneder har serbiske studenter fylt gatene og okkupert universiteter i kampen mot korrupsjon. Universitas har reist gjennom Serbia for å forstå hvordan den brede bevegelsen står samlet.

Serbia

tekst Younes Essahli Vik, Kajsa Ettrup Lilledalen
foto Adrian Heggem Misfjord

«Alle som ikke hopper er en *ćaci*!» roper en demonstrant. Straks hopper og synger alle rundt oss. På Studentenes torg i Beograd har mange tusen møtt opp for å støtte studentene, og ingen ser ut til å ville være en *ćaci*. Ordet kommer fra *Ćaciland*, et skjellsord som brukes om en telteir for regimevennlige som Serbias president Aleksandar Vučić satt opp mellom sitt kontor og parlamentsbygningen i Beograd.

– Dere må også hoppe, sier tannlegestudenten Jovana til oss. Hun og venninnen Andjela er blant de mange tusen som har møtt opp for å støtte studentene. De ønsker ikke å stille med fullt navn.

– For å være ærlig, så føler jeg meg nostalgisk, roper Jovana til mobilen som tar lydopptak, i et forsøk på å overdøve massenes sang.

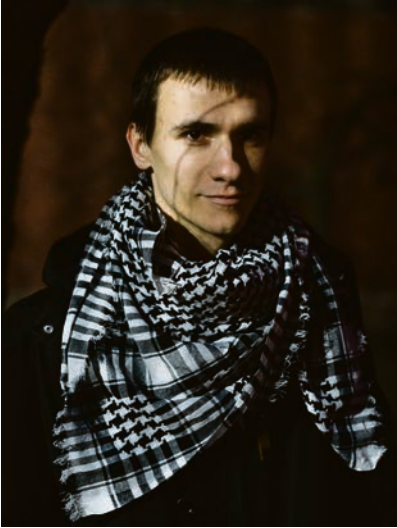
Overbygningen som kollapse
Demonstrasjoner som denne har blitt vanlig i Serbia de siste 15 månedene, etter at taket på togstasjonen i Novi Sad raste sammen den 1. november 2024. Kollapsen tok livet av 16 personer. Den kinesiskoppussede stasjonen skulle spille en nøkkelrolle i å koble Serbia og Europa sammen, men ble heller et symbol på korrupsjonen som forbanner landet.

Kort tid etter ulykken reagerte studentene i Novi Sad. De organi-

serte seg og startet en demokratisk bevegelse uten ledere, som i løpet av få måneder spredte seg til alle universitetene i Serbia. De arrangerte demonstrasjoner og blokkerte universiteter, veier, statskandalens kontorer, og mer til. Ved å flytte inn på fakultetene sine, i såkalte blokader, satte de landets høyere utdanningssystem på pause.

Med momentumet med seg stilte studentene først fire krav til regjeringen. Men ettersom kravene deres ikke ble møtt og støtten i befolkningen økte, endret de kravene sine. Nå krever og kjemper de for et rettferdig valg.

Mer symbolsk verdi enn praktisk
Noen dager i forveien går pent kledde professorer ned trappene og ut av det filosofiske fakultetet ved Universitetet i Novi Sad, mens et par hundre studenter går inn og opp. Studentmobben går fra dør til dør i det brutalistiske bygget for å jage ut ansatte, og for å gjemme seg i tilfelle politiet kommer. De plystrer, synger og roper: «Resigner!». Ropet er rettet mot deka-

DET VIKTIGSTE: Veljko Budisavljevic er selv sosialdemokrat, men ønsker ikke å sette sin politiske overbevisning i fokus. Han mener kampen mot regimet er det viktigste.

nen, som studentene mener støtter president Vučić og hans parti, Serbias progressive parti (SNS).

Etter en stund samler studentmobben seg rastløse rundt atriet. Kvelden før gjennomførte de en lignende aksjon, etter at en regimekritisk professor ved fakultetet fikk sparken. Det endte i et voldelig sammenstøt med politiet.

Studentenes opprinnelige fire krav:

- + Offentliggjøring av all dokumentasjon knyttet til oppussingen av togstasjonen i Novi Sad
- + Bekreftelse av identiteten til og straffeforfølgelse av alle som fysisk overfalt studenter og professorer. Og at dissell mister vervene sine dersom de innehar offentlige verv
- + Henleggelse av alle straffesaker mot studenter som følge av demonstrasjonene
- + 20 prosent økning i alle statlige allokeringer til offentlige universiteter

Kilder: Serbian Students' Demands

Denne gangen står politiet utenfor og venter, allerede fra før aksjonen starter.

Filosofistudentene Aleks og Katarina har trukket seg litt tilbake fra medstudentene, som fortsatt står og hoier, synger og plystrer ivrig over atriet.

– Hver gang vi har et problem

r nasjonen

Demonstrasjonene i Serbia:

- + Serbias sittende president Aleksandar Vučić har vært president i landet siden 2017. I sitt presidentskap har Vučić og hans progressive parti (SNS) overtatt kontroll over alle landets sektorer
- + Landet er et parlamentarisk demokrati der flere partier kan stille til valg. Under SNS og Vučić har likevel landets demokratiske status blitt svekket grunnet deres mediekontroll og press mot opposisjonspartier
- + Landet kalles nå gjerne for et «hybridregime» – en styreform som bærer preg av både demokratiske og autoritære tendenser
- + 1. november 2024 kollapset et 35 meter langt betongtak på en togstasjon i Novi Sad og drepte 16 personer. Ulykken har blitt et symbol på korrupsjonen i Serbia, og hendelsen utløste de rekordstore protestene i landet

Kilder: European Western Balkans, Freedom House

med noe her i Serbia, tar vi til gatene. Vi går til myndighetenes bygg og krever at de fikser problemet, men byggene er alltid tomme. Dekanen for fakultetet, som vi prøver å jage vekk, er ikke her engang, sier Katarina.

Vi vil ikke at professorene våre skal få sparken bare fordi de støtter oss

Veljko Budisavljevic, historiestudent ved Universitetet i Novi Sad

Katarina og Aleks er skuffet over mangelen på endring, til tross for at bevegelsens innsats har ført til stor støtte i landets befolkning. Når Vučić skriver ut valg, skal studentene stille med en egen liste. Tankesmien Center for Research, Transparency and Accountability (CRTA) sin meningsmåling fra september 2024 viser at 44 prosent ville stemt på studentlista, mens 32 prosent ville stemt på den Vučić-ledede blokken. Siden januar 2025 har CRTA kartlagt over 13.400 protestaksjoner av eller til støtte for studentene. Når Katarina og Aleks likevel uttrykker skuffelse, er det fordi de mener at det de gjør har en større symbolsk verdi enn praktisk.

KASTET UT: Kun de ivrigste står igjen etter at studentene er ferdige med å kaste de ansatte ut av Det filosofiske fakultet i Novi Sad.

– Vi må samle bevegelsen utenfor og forbi universitetene. Nå er vi studentene martyrer. Vi tar ansvaret, men vi kan ikke endre alt. I stedet for å blokkere universitetene, må vi blokkere kapitalen, sier Katarina.

Møter som bevegelsens motor
Mens Katarina og Aleks ser oppgitt på entusiasmen medstudentene vier aksjonen, er historiestudent Veljko Budisavljevic fornøyd. På plenumsmøtet studentene nettopp har avholdt ble forslaget hans

om å holde ut, fortsette å presse på og jage de ansatte vekk, stemt gjennom.

Kampen mot regimet har tatt over livet hans, forteller Budisavljevic. Han har vært med helt siden begynnelsen og sier at det,

tross altvoret, har vært veldig fint.

– Det var som om tiden stoppa opp. Plutselig var vi alle fanget i alt dette, i håpet for en bedre fremtid for landet og folket vårt, sier Budisavljevic stolt.

Når Universitas Saken fortsetter»

UNIVERSITAS I SERBIA

Utenriksredaktør: **Jens Bryhn Erlandsen**
jensbryhnerlandsen@gmail.com 413 39 145

STØTTER BEVEGELSEN: Marko Gajinović har enn så lenge lagt fra seg sine revolusjonære, nasjonalistiske ambisjoner, for ikke å bidra til å splitte bevegelsen. Også han mener korrupsjonen er det største problemet.

møter Budisavljevic skulle han egentlig vært på sykkelen, på jobb som Wolt-bud. Men etter at gårsdagens demonstrasjon endte i voldelig sammenstøt med politiet, avlyste han for ikke å gå glipp av plenums møtet.

Bevegelsen styres av disse møtene. I dem er kun studenter velkomne, alle fremmøtte kan fremme forslag, det stemmes ved håndsopprekning, flertallet bestemmer og ansvaret for møteledelse roterer.

Det er god stemning i køen inn til plenums møtet, selv om flere her trolig kjenner noen som ble dyttet og slått av politiet i går kveld. I døra må alle vise frem det burgunderrode, passlignende studentbeviset sitt. Vi følger etter Budisavljevic, og får

komme inn, siden vi er en *studentavis*. Fremst i det stappfulle auditoriet reiser ei jente med sort hår, lett gothsminke og sorte klær seg. Hun leder dagens møte. Innen hun kommer til sitt tredje ord, er alle de 250 studentene i salen blitt stille.

Alle nasjonalistene i Serbia må legge uenighetene til side

Marko Gajinović, revolusjonær nasjonalist

– Alt dette er politisk motivert

Den athenske styringsmodellen gjør bevegelsen vanskeligere å slå ned på, men likevel gjør myndighetene det de kan, mener Budis-

avljevic. Han peker på oppsigelsen av den regimekritiske professoren som det seneste eksempelet på dette.

– Vi vil ikke at professorene våre skal få sparken bare fordi de støtter oss. Alt dette er politisk motivert, sier han.

I desember i fjor rapporterte avisen Balkan Insight at over 100 lærere har møtt nettopp denne skjebnen etter å ha støttet studentbevegelsen. Flere av dem Universitas møter forteller at slike oppsigelser er vanlig i Serbia, men at ikke alle tør å stå frem om dem. Mørketallene er trolig store.

Budisavljevic tror dessuten at myndighetenes innsats mot bevegelsen er preget av støtten studentene har i befolkningen.

ANTI-VESTLIG: Serbia har et vanskelig forhold til Vesten. Selv om Nato i 1999 bombet det som i dag er serbiske områder, søker landet seg inn i EU. Samtidig innretter Vučić-regimet seg mer mot Russland.

– Siden meningsmålingene viser at vi leder, vil de ikke skrive ut valg ennå. Det er ganske unikt, sier han.

Budisavljevic refererer til spekulasjoner, som Universitas har hørt fra mennesker i hele landet, om at Vučić venter med å skrive ut valg til et tidspunkt som vil være gunstig for ham.

Studentenes liste er klar og vil bli publisert når valget annonseres, men ingen av dem Universitas spør ønsker å rope hvem som står på den, av hensyn til kandidatene og respekt for plenums møtene. Det de derimot forteller er at ingen studenter står der, og at den heller er fylt av bevegelsens støttespillere, mange av dem universitetsansatte, fra rundt om i Serbia.

Klub 451: – Nå

er det alle mot regimet

Dersom valglisten skal speile hele bevegelsen, må den romme enorme politiske skiller: Noen serbere er for EU-medlemskap, mens andre er imot. Majoriteten av landets befolkning mener at Kosovo tilhører Serbia: Serbia som stat anerkjenner ikke Kosovos selvstendighet. Samtidig støtter deler av befolkningen Kosovos uavhengighet. Det er også splittede meninger om landets forhold til Russland.

Til tross for dette mener alle Universitas snakker med at uenighetene ikke har noe å si – selv nasjonalistene.

I et av Beograds peneste strøk ligger Klub 451, en serbisk-nasjonalistisk organisasjon og bar. Når Universitas besøker baren, møter vi Marko Gajinović, som beskri-

ver klubbens politiske orientering som «ekstrem høy sentrum». Balkan Insight omtaler derimot baren som et samlingssted for høyre-ekstreme. Selv tilhører Gajinović den radikale høyresiden, presiserer han. Han er imot demokrati og omtaler seg selv som en revolusjonær nasjonalist.

Så snart vi har satt oss ned, komplimenterer Gajinović Universitas-journalistens sekk for dens påsydde tibetanske flagg. Han forteller at baren hadde tenkt å henge flagget i taket, sammen med det palestinske, men at de måtte stå over av brannhensyn. Gajinović sier han støtter alle folks rett til selvbestemmelse. Det virker også å gjelde for studentbevegelsen, som han mener kjemper Serbias viktigste kamp.

– Alle nasjonalister i Serbia må legge uenighetene sine til side. Nå er det alle mot regimet, sier han.

– Etter min mening har ingen, verken på venstre- eller høyresiden, religiøs eller ikke-religiøs, rett til å snakke om sine egne idealer akkurat nå. Vi kan snakke om det senere.

– De har Bosnia, de kan dra dit hvis de vil

Gajinović forteller at folk har klaget til ham over at studentbevegelsen ikke er høyreorienterte nok.

– Men hvem bryr seg? Nå er poenget å få bukt med regimet, så folket vårt kan få litt pusterom, sier han.

Når vi spør ham hvem han mener med «folket vårt», spør han oss tilbake:

– Hvem kan jeg mene? Jeg tenker ikke akkurat på å bo i Canada eller USA.

Den revolusjonære nasjonalisten er opptatt av «den serbiske sivilisasjons verdier», og at den politiske ideologien han kaller islamisme ikke skal få slå rot i landet.

Likevel synes Gajinović det er en bragd at studentbevegelsen har fått de muslimske bosnjakene tettere på det serbiske storsamfunnet.

– Det er ikke et problem for deg at det bor muslimer i Serbia?

– Nei, de er en del av samfunnet

PLENUM: På banneret som henger i en universitetsbygning i Beograd sentrum står det «All makt til plenumsmøtene».

vårt, hvis vi skulle gjort noe mot dem hadde det vært feil. Men jeg respekterer dem kun hvis de forblir en del av samfunnet og ikke tvinger en annen kultur på oss, eller oppfører seg som om de vil ha en bit av landet. De har Bosnia, de kan dra dit hvis de vil, sier Gajinović.

Et forenende opprør

400 kilometer sør for Novi Sad ligger Novi Pazar, en serbisk by med hovedsakelig muslimske bosnjaker. Når Universitas besøker studentene i byen, er de aleone om å fortsatt ha en blokadegående – de bor på campus og hindrer ansatte fra å jobbe. Fremme ved universitetet blir vi nektet inngang: «Ingen media slipper inn her», blir vi fortalt.

Mange professorer har mistet jobben, mange studenter har blitt banket og arrestert

Vladan Đokić, rektor ved Universitetet i Beograd

Medieskepsisen de bosnjakiske studentene føler på er ikke ubegrunnet. Flere av dem vi snakker med forteller at regimevennlige medier har brukt deres muslimske bakgrunn mot dem. Enes Dzogovic, én av studentene vi møter, ble

kalt Hamas-tilhenger av avisen Informer i april i fjor.

– Regimet har lenge splittet folket ved å bygge opp under stigma og stereotypier. Folk her i Novi Pazar og regionen rundt ble sett på som konservative, til og med primitive, men de visste egentlig ingenting om oss, sier han om serbere rundt om i landet.

Gjennom intervjuet drar Dzogovic lange linjer. Han forteller om landets, regionens og folkets fortid, alltid med en ømfintlighet over tidligere regimers undertrykkelse av minoriteter og den geopolitiske situasjonen på Balkan.

For å motarbeide inntrykket noen medier har gitt av dem, gjennomførte Dzogovic og flere andre en solidaritetsmarsj fra majoritetsmuslimske Novi Pazar til majoritetskristne Novi Sad.

– Serbia ble kjent med oss og vi ble kjent med Serbia. Våre meninger og holdninger mot dem endret seg, og deres holdninger mot oss endret seg.

Dzogovic er enig i det nasjonalisten Gajinović skrøt av, at studentbevegelsen har knyttet Serbia tettere sammen. Men det har ikke alltid gått fredelig for seg. Natt til 29. juni 2025, mens Dzogovic og medstudentene sov inne på campus, tok flere maskerte menn seg inn i universitetsbygningen. Universitas har sett videoer av det som ble et voldelig sammenstøt. I ettertid har det i flere medier blitt hevdet at de maskerte mennene var innleide sikkerhetsvakter fra byen Kraljevo, noe viserektoren ved universitetet har benektet.

Studentski Trg, Beograd

En av dem som kan ende opp med å spille en nøkkelrolle i Serbias fremtid er Vladan Đokić, rektor ved Universitetet i Beograd. Når

Universitas møter ham, har han nettopp holdt appell ved Studentenes torg. Tusenvis av serbere, både studenter og støttespillere, har satt ropingen av *ćaci*, syngin-

FORDOMMER: For studentene i majoritetsmuslimske Novi Pazar har kampen mot regimet også vært en kamp mot fordommer og stereotypier.

gen og hoppingen sin på pause for å høre ham tale.

Etter appellen er holdt står han bak scenen og tekster. Vi spør om et kjapt intervju med rektoren, men blir bedt om å vente. Ved siden av ham står demonstrasjonens sikkerhetsvakter, studenter i refleksvest. En mann i dress bryter sirkelen av studenter for å komme inn til Đokić og hvisker ham i øret. Đokić svarer kort og ser ned på mobilen igjen. Etter hvert blir det vår tur til å prate med den politiker-aktige rektoren.

– Hva snakket du om i talen din?

– Det enorme presset akademia har vært under det siste året. Mange professorer har mistet jobben, mange studenter har blitt banket og arrestert. Det har vært et helt forferdelig år for akademia her, sier Đokić. Han har selv fått tre tiltaler rettet mot seg og blitt kalt utenlandsk agent av myndighetene, forteller han.

– Har du alltid støttet studentene?

– Ja. Jeg og så mange andre universitetsansatte.

– Hvordan er engasjementet rundt bevegelsen, 15 måneder etter ulykken i Novi Sad?

– Jeg tror de bare får mer støtte og at de kommer til å bli en viktig del av fremtiden vår.

– Det går rykter om at du står på studentenes liste, hva sier du til det?

– Jeg hadde vært stolt av å stå på listen deres.

– Er det en rolle du er klar til å ta på deg?

– Ja.

KULTUR

Kulturredaktør: **Herman Osnes Opdal**
herman-oo@hotmail.com 413 69 109

RAPPER, INFLUENSER OG PROFESSOR PÅ VIXEN:

– Det må jo bli noe drama

SOSIOLOGIPROFESSOR: Magne Flemmen gjør seg klar for kvelden på kontoret på Harriet Holters hus.

Glam, glitter, rød løper og ... sosiologi? Vi har fulgt UiOs håp i influenser verdenen på bloggprisen Vixen Awards.

Vixen Awards

Tekst Ingemar Stirling Gundersen
Foto Shilan Sari

– Er dere det? Jeg er ikke bare litt fan, jeg er *kjempefan* av ham!

Slik reagerer influenser og samfunnsdebattant Øyunn Krogh da vi forteller at Universitas er på Vixen Awards for å dekke Magne Flemmen.

Flemmen er professor i sosiologi ved Universitetet i Oslo (UiO). Ved siden av forelesninger og forskningsarbeid lager Flemmen innhold på Instagram og Tiktok, der han formidler sosiologiske fenomener og forskning. Flemmens formidling av pensum har hatt stor suksess, og UiO-professoren har i skrivende stund 24.000 følgere på Instagram.

Dette har ikke gått ubemerket hen, da Flemmen er blitt finalist i kategorien «Årets Kunnskap» på influenserprisen Vixen Awards 2026. Der norsk kjendisprese holder pusten i duellen mellom Tale Torjussen og Anniken Jørgensen i kategorien «Årets influenser: Mote», er Flemmen nominert sammen med blant annet vinanmelder Ingvild Tennfjord og kjemiker Alexander H. Sandtorv.

Fra SOS2100 til SOS! RØD LØPER!

Vi møter Flemmen på Harriet Holters hus på Blindern. I dag

skal vi være hans *plus three* til prisutdelingen. Etter første forelesning for semesteret i faget *SOS2100: Inequality, class and stratification*, har Flemmen skiftet til festantrekk for kvelden på kontoret sitt. Med noe høye skuldre er sosiologen usikker på hva han skal forvente av kvelden.

– Jeg har ikke noe særlig forhold til disse greiene her. Jeg har aldri sett noen overføring av Vixen før, og inntil nylig trodde jeg ikke slikt innhold som jeg lager var aktuelt for nominasjon en gang. Forventningene er nok at jeg skal

image.

– Synes du influenserbransjen er individualistisk?

– Ja, veldig. Influenserbransjen er en ny gren av markedsføring. Sikkert en mer effektiv en, siden den virker litt mer autentisk og ekte. Fordi man har enkeltpersoner som markedsfører, heller enn et reklamebyrå som gjør det veldig profitt og *shiny*. Det er den ene siden av influensermarkedet, forklarer Flemmen.

Med de sosiologiske brillene på, peker professoren på en vesentlig forskjell mellom

– Jeg er ikke litt fan, jeg er kjempefan!

Influenser Øyunn Krogh
om professor Magne Flemmen

stå og være litt til overs og ikke vite hvor jeg skal gjøre av meg, sier Flemmen.

– Hva sier fenomenet Vixen Awards om det norske samfunnet anno 2026?

– Man kan skjønne det på ett plan – det er *big business* for en del folk. Mange influensere tjener mye penger på egen hånd og for store selskaper. Det er litt interessant at de har blendet inn kategorier som ikke er så kommersielle, sånn som «Årets kunnskap» og «Årets sterke mening». Det gir kanskje utdelingen litt bedre

et influensersynspunkt på samfunnet, og et sosiologisk et:

– Innholdet og formen er også veldig individfokusert. Det handler ofte om selvoptimalisering og å «bli en sterkere, friskere, bedre og mer psykisk tilpass versjon av deg selv». Sosiologi-innhold er jo egentlig ganske motsatt av det. I stedet for «du kan skjerpe deg»-mantraet, fokuserer jo sosiologi mye mer på omstendigheter, kontekst... Ting man ikke kan noe særlig for.

Pierre Bourdieu og influenserbransjen på T-banen

Klokken nærmer seg 17.30, og vi må rekke T-banen til Oslo Plaza der Vixen avholdes. På banen benytter vi anledningen til å få litt faglige perspektiver på influenserbransjen. I den franske sosiologen Pierre Bourdieus ånd spør vi Flemmen hvilke typer kapital han mener influenserne spiller på.

– Nei, hva skal man si. Jeg vet ikke helt om jeg liker uttrykket, men det er nok en del som spiller på såkalt *skjønnhetskapital*. Det er jo en liten gjeng som også spiller på kulturell kapital. Kunnskapsinfluensere som Alexander Sandtorv spiller åpenbart på kunnskap. Ingvild Tennfjord gjør det også. Å ha peiling på vin vitner nok om kulturell kapital, kanskje også litt om økonomisk kapital, ler Flemmen og fortsetter:

– Det er nok mange av dem som oppnår økonomisk kapital av virket sitt.

– Hvilke influensere kjenner du til? Har du noen favorittinfluensere?

– Jeg liker Øyunn Krogh, hun er kul. Hun er jo nominert til hovedkategorien («Årets influenser»). Hun må være en av sjefsinfluenserne. Hun er flink på mange forskjellige fronter. Jeg likte godt podkasten hun hadde i forkant av valget, og

Saken fortsetter»

På den røde løper

Universitas har vært på Vixen! Siden vi først var der, kunne vi like gjerne stikke innom den røde løperen.

tekst Emma Skjeltan Daasvatn

Vi visste ikke hvem så mange der var, men Lilli Bendriss var et unntak. At vi skulle møte henne på Vixen var overraskende, men samtidig egentlig ikke. Det er faktisk hennes fjerde år på rad, forteller hun Universitas.

– Jeg jobber med det spirituelle, men jeg må også ha den røde løperen.

TV-personligheten forteller stolt at hun en gang tilbake i tiden faktisk mottok en pris av Jan Thomas for sin klesstil.

Gøy å få snakke med et ekte ikon. Men deretter gikk det dessverre bare nedover.

Neste person i rød løperrekka ante vi ikke hvem var.

– Jeg vil jo være en person som aldri blir glemt.

– Hva er du kjent for, egentlig?

– Jeg er med på Paradise som går på TV i år.

Slik lyder det fra Emre Gounez-Duvarci.

Alt for sine *ten seconds of fame*.

– Jeg gikk *viral* for første gang under *covid times*, da jeg malte rumpa mi. Etter det var det bare mersmak, forteller *Tiktoker* og coach Julie Hamre Ryen.

Jenny Huse på sin side virker like overrasket over å finne oss i denne settingen som det vi selv er over å være her.

– Hvorfor er dere her? spør hun. – *Go to school, don't watch Tiktok*.

Selvfølgelig måtte vi også slå av en prat med hele Norges (og Magne Flemmens favoritt) Øyunn Krogh. Har hun egentlig den bakkekontakten som Flemmen påstår, begynner vi å lure på, idet hun forteller oss at hun «ikke ville sett på det som noe nederlag» å måtte søke på en jobb (sånn som oss vanlige) dersom influenser-karrieren skulle gå til helvete.

Flere glimt fra den røde løperen finner du på Instagram: @universitas_offisiell

GLAMORØST: Kontrasten er sterk fra UiO til Vixen Awards for Magne Flemmen.

KULTUR

Kulturredaktør: **Herman Osnes Opdal**
herman-oo@hotmail.com 413 69 109

RØD LØPER: Influenserne er klare for å vise seg frem i dyre antrekk.

var veldig imponert over hvordan hun snakket med forskjellige kjendiser som ikke visste hva de skulle stemme. Det ble mange kule samtaler og gode dilemmaer hun presenterte.

Flemmen viser til Kroghs podkast *Hva velger du?*, en politisk podkast som kom i forkant av stortingsvalget 2025. I kjølvannet av podkasten ble Kroghs nøytralitet satt spørsmålsteget ved, med utgangspunkt i hennes uttalt venstreorienterte politiske ståsted. Kritikken bunnet også i at Valgdirektoratet finansierte podkasten. Flemmen er uenig i kritikken.

– Nei, jeg synes hun var ryddig!

Senere på dagen er Krogh henrykt da vi videreformidler at hun er Flemmens favorittinfluenser.

– Nei? Det er jo *helt* sykt. Jeg får frysninger. Jeg synes han er utrolig flink til å dele informasjon. Jeg tror det er noe med den rapkarrieren. Han vet hvordan han får sagt det, enkelt og greit. Det er skikkelig inspirerende, sier Krogh.

– Jeg taper faktisk penger på dette

T-banen er fremme ved Jernbanetorget, og vi spankulerer med Flemmen mot prisutdelingen. Som Krogh nevner, er Flemmen tidligere rapartist under navnet

«Definite». Flemmen var en kjent skikkelse innenfor *battle-rap* og har blant annet jobbet sammen med rapperne Apollo og Jester. Flemmen ler når vi spør hvilket

liv som er mest glamorøst av rapper-livet og influencer-livet.

– For meg er influencerlivet mye mindre glamorøst. For mange andre influensere er livet mye mer glamorøst enn min musikerkarriere var. Mindre for meg,

mer for de andre. Tror jeg da, sier Flemmen.

Vi begynner å nærme oss inngangen på Oslo Plaza, og Flemmen er usikker på vinnerensjan-

– For meg er influencerlivet mye mindre glamorøst

UIO-professor Magne Flemmen

sene sine. I tillegg til tidligere nevnte Tennfjord og Sandtorv er Flemmens konkurrenter begravesagent Tor-Håkon Gabriel Håvardsen og arbeidslivsinfluenser Fredrik Fornes.

– Jeg har ingen anelse om jeg

kommer til å vinne. Jeg aner ikke hva juryen vektlegger. Jeg føler meg veldig amatør sammenlignet med de andre nominerte. Jeg tjener ingen penger på innholdsproduksjonen, jeg taper faktisk penger på dette. Jeg må betale abonnement på Capcut og betale for KI-tjenesten som tekster videoene mine. Mange av de andre lever av dette, det gjør ikke jeg, sier Flemmen.

– Jeg tenkte ikke over at jeg måtte forberede en takktale om jeg vinner. Det kan jo hende. Det blir hard konkurranse. Jeg er jo den minste av de som er nominert, da, målt i visninger og følgere, legger Flemmen til.

Også med hensyn til selve

— Jeg er litt lettet, fordi jeg vet ikke hvem så mange er

UiO-professor Magne Flemmen

AKTIVISME: Noen har benyttet anledningen til å ytre politiske standpunkter.

kvelden er Flemmen usikker på utfallet.

– Jeg føler stemningen kan gå alle veier i kveld, sier Flemmen.

– *Tror du det blir noe drama i kveld?*

– Sikkert. Det må jo nesten bli noe drama. Jeg er ikke nok inne i miljøet til å skjønne hvilke konflikter som er latente og ligger og brygger, sier Flemmen idet vi går inn på selve prisutdelingen.

– Jeg er glad dere er med meg i dag, sier Flemmen.

Rommet med mest makt?

Inne på Oslo Plaza går Flemmen beskjedent til side og baner vei for alle influensere som stiller seg i kø for å gå på rød løper. I en

kø som virker som den strekker seg ned til Oslo S, er mindre og større offentlige profiler klar for sine *five seconds of fame*. I stedet for å eksponere seg for Rød løper og annen kjendispress, finner Flemmen seg et bord med kollegaer fra tidsskriftet Sosiologen.no.

Etter det som føles som en evighet av mingling, produktplasing og merch, og et folkehav som minner om Times Square, er det duket for selve prisutdelingen. På et bord helt fremme ved scenen blir Flemmen plassert som den finalisten han er.

– *Hvordan har kvelden vært så langt?*

– Den har egentlig vært som

forventet. Mange som vil bli tatt bilde av, spesielt sammen med de riktige folkene. Det har jeg havnet litt på siden av, litt som forventet. Jeg er også litt lettet, for jeg vet ikke hvem så mange er. Da er det litt lettere å stå på side-linjen, sier Flemmen.

– Jeg tror ikke de fleste vet hvem jeg er heller. Da er det litt gjensidig ignoranse, legger Flemmen til.

Professoren er litt usikker på om Vixen ga mersmak, men holder seg forsiktig optimistisk:

– Kvelden er ennå ung.

Med musikk i bakgrunnen som ligner Unity Arena-nivå i desibel, venter man i spenning på at konferansierene og radiovertene fra NRJ Marte Bratberg og Niklas Baarli skal sparke det hele i gang.

– Er vi det rommet i Norge med mest makt nå, eller?? spør Baarli.

Alle statsråder, Nobelkomité-møter og stortingshøringer kan gå og legge seg. Vi er hos Norges ypperste elite. Vixens offisielle prisutdeling for 2026 er offisielt i gang.

Imma let you finish, Ingvild

Konferansierene vitser blant annet om influenser Sebastian Sol-

bergs brudd, kaller aktivist Elias Omberg for «Jordan Peterson fra Temu» og påpeker at influenser Trygve Bennetsen har «rundet TV2».

«Raske briller», Nico&Vinz og Britney Spears runger over anlegget. Ulike influensere enter scenen for å dele ut priser til andre influensere: Norges makt-elite.

– Dette var det siste jeg hadde trodd skulle skje i kveld, sier kveldens første prisvinner, Tale Torjussen, i kategorien «Årets influenser: Mote». At én av de fem nominerte vant, kunne ikke en gang Lilli Bendris spå før kvelden.

Like sjokkert er venninnen Leah Behn, som vant i kategorien Årets skjønnhetsinfluenser:

– Herregud. Oi. Dette var ikke forventet i det hele tatt.

Sannhetens time er kommet. «Årets influenser: Kunnskap». Spenningen bygges opp idet Ingvild Tennfjord annonseres som vinner. Sjampanjen sprettes fra scenen til ellevill jubel. På vårt bord, som foruten Universitas består av gjengen fra Sosiologen.no, er stemningen preget av skuffelse. Vi venter på et Kanye West-øyeblikk som på VMAs i 2009 – «*Imma let you*

finish, Ingvild».

Det får vi ikke.

Sterkeste står igjen til slutt

Etter prisutdelingen er over, møter vi en tilsynelatende blid Flemmen, til tross for at konkurrenten Tennfjord denne gangen stakk av med seieren. Professoren er lettet over at han ikke trengte å holde takktale.

– Jeg fikk et glass sjampis av vinneren, så jeg er fornøyd. Det har vært en opplevelse. Et slags feltarbeid, sier Flemmen.

– Det minner litt om å være på et gigantisk 80-årslag, der man sitter ved bordet dritleng og hører på uendelig mange taler, beskriver Flemmen.

– *Har du fått noen nye venner i dag?*

– Jeg har snakket litt med Wasim Zahid, men han har jeg meldt litt med tidligere. Og jeg fikk snakket litt med Øyunn Krogh, som var hyggelig, sier Flemmen.

Etter at alle Universitas' utsendte journalister måtte kaste inn håndkleet, var det én som ble igjen på etterfesten: sosiologiprofessor Magne Flemmen.

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.com

Edvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Fuck bypatriotisme! Eller?

Det er sent, søndag kveld faktisk, og jeg svømmer i en haug av utsatte frister. Så klart har jeg ikke startet før nå, for jeg har jo tross alt den spennende telefonen liggende ved siden av meg, og jeg prokrastinerer som om det var OL i å utsette ting – som de fleste andre på min alder (tror jeg? Forhåpentligvis.).

Nå må jeg virkelig «låse inn», så jeg leser over artiklene skrevet i de andre studentavisene med rekordfart, og jeg får derfor ikke med meg noe som helst egentlig – utenom en liten ting. Jeg sitter igjen både forbanna og oppgitt.

Disse trønderne i studentavisene Under Dusken og bergenserne i Studvest elsker jo byen sin over alt på jord. Ughhhh. Fortrengte minner fra julemiddager med bergenserne vekkes til livet igjen. Disse bypatriotene...!

Selv i artikler omhandlende helt andre temaer som psykisk helseslipper du ikke unna: Under Dusken-journalist Birk Cock Aschjem beskrev nylig Trondheim som «Norges beste

studentby», med «ambisjoner om å bli nordens beste».

Og Tobias Sten, en norsk countryartist, forteller til Bergens studentavis Studvest at det å flytte til Oslo er «ganske jævlig egentlig». Han ønsker heller å bo i Bergen – for der bor det visnok «en ganske tøff folketype».

Hmm. Jeg har heldigvis lært en ting eller to fra livet: Det hjelper ikke å være den voksne i rommet. Beundringen slipper ikke tak med alderen.

Derfor velger jeg heller å trekke meg ut av voksenrollen, jeg lar kaoset være kaos, og kaster ballen tilbake som ansatt i Oslos studentavis.

Jeg våkner både blid og komfortabel, hver dag, som en FO (fra Oslo), i en by der mer skjer, det er verken regn hver dag eller minus 30 grader, og på sett og vis kan man vel egentlig hevde at jeg bor i Norges eneste faktiske by.

Så, med en kjærlighetens påminnelse: Ei og kos dere i egen byrus, men ikke end opp med å hylle søppel bare fordi det er ditt søppel.

Ukas overhørt

Tenk om det blir krig, da får man ikke dratt på utveksling!

– Universitas-journalist...

Datingappa e nokka faenskap, men eg e på dem uansett!

– Filosofi-student

Jeg må nesten klype meg i armen daglig.

— Malin Falch til Samtiden

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

Litt støy, eller hjemløshet?

Studenter skvises av hodeløs boligpolitikk. Det vil vi gjøre noe med.

Boligpolitikk

Simen Velle, utdanningspolitisk talsperson for Fremskrittspartiet

I slutten av januar ble det kjent at Statsforvalteren står i veien for 400 nye studentboliger på Økern i Oslo. Årsaken er et krav om at alle boenheter skal ha en «naturlig stille side», noe leilighetene i det ikoniske Tillit-bygget – som ligger midt i et veikryss – visstnok ikke har.

Leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus, Elisabeth Evelyn Gjedrem, sier til NRK at Velferdstinget har vedtatt en resolusjon der de ber om at studentboliger får unntak fra støykravet.

Resolusjonen er en påminnelse om at Regjeringen må endre de rigide reglene som skaper boligmangel for studenter.

Studenter har noen av de dårligste forutsetningene på boligmarkedet – spesielt der flere av dem har lyst til å bo – altså sentrumsnært i byene. Og nå ligger det an til at studentboligmarkedet skal bli enda verre i tiden fremover.

EU-kommisjonen annonserte nemlig i oktober en ambisiøs utvidelse av Erasmus-programmet. Erasmus er et EU-finansiert program som støtter internasjonal mobilitet. Norge er med i programmet som assosiert land, som gir norske studenter og institusjoner samme muligheter som i EU-landene. Dette gir norske studenter enkel tilgang til universiteter i hele Europa, og europeiske studenter tilgang til norske universiteter. Frp mener det er viktig at norske studenter har tilgang til europeiske universiteter. Vi har derfor alltid vært positive til Erasmus-programmet.

Men det som nå skjer, får alarmklokker til å ringe. EUs utvidelse gjennom Pact for the Mediterranean gjør at land i Nord-Afrika – som Marokko, Tunisia, Algerie og Egypt – nå blir omfattet av Erasmus-programmet. Målet er å få mer utveksling og lettere visumprosesser for studenter fra disse områdene.

Det bor til sammen rundt 225 millioner men-

nesker i de aktuelle landene. En så stor utvidelse av Erasmus-området vil med stor sannsynlighet føre til at flere studenter fra Nord-Afrika vil komme på utveksling til Norge. Det vil skape et ytterligere press på studentboligmarkedet.

Studentboligene er allerede under enormt press, og Fremskrittspartiet har tidligere påpekt hvor urettferdig det er at studentsamskipnadene prioriterer utenlandske studenter foran norske. 78 prosent av studentboligene som ble delt ut i Oslo i august 2025, gikk til utenlandske studenter.

Totalt har SiO 9800 studentboliger, og utenlandske studenter står for cirka 30–35 prosent av dette.

Vi må få slutt på at norske studenter blir nedprioritert foran utenlandske studenter i tildelingen av studentboliger. Med EUs utvidelse av Erasmus-programmet risikerer vi ytterligere forverring av forholdene for norske studenter.

At regjeringen fjerner kravet om at studieavgiften må være minst kostnadsdekkende for studenter fra land utenfor EØS og Sveits, er problematisk nok.

Når Erasmus-programmet utvides slik EU gjør nå, vil dette skape større press på systemet og føre til en enda verre situasjon på boligmarkedet for

norske studenter.

Fremskrittspartiet mener vi burde fjerne krav om både utslippsfrie byggeplasser og urimelige miljøkrav. Vi burde få Plan- og bygningsetaten til å effektivisere, og vi burde innføre en full regelstopp de neste 5 årene. Dette vil gi utbyggerne mulighet til langsiktig planlegging. Samtidig bør vi stille flere tomter til rådighet, og sørge for at byggingen kommer i gang.

For studentene vil vi også få på plass viktige tiltak for å styrke deres økonomi. Vi vil fjerne avkortningen på inntekt i studiestøtten, øke studiestøtten til 1,5G og heve frikortgrensen til 150.000kr.

Hvert år står 6-7000 studenter i boligkø. Da er det absurd å hindre flere hundre studentboliger å tas i bruk fordi det ikke er stille som i graven i tomme høyblokker midt i Oslo.

debatt@universitas.no

Kritikk krever presisjon – også når Israel diskuteres

I sitt innlegg hevder Rawan Jouhar at jeg bidrar til å gjøre legitim kritikk av Israel mistenkelig. Det er både feil og en alvorlig påstand.

Antisemittisme

Jörn Klein, professor ved Universitetet i Sørøst-Norge

Jeg har ikke hevdet at kritikk av Israel er antisemittisk. Og jeg har heller ikke forsvart israelsk politikk slik Rawan Jouhar hevder i Universitas den 22. januar.

Den nåværende israelske regjeringen er høyre-radikal, delvis religiøs-nasjonalistisk og i åpen konflikt med både folkeretten og grunnleggende demokratiske prinsipper. Dens handlinger i Gaza og på Vestbredden fortjener hard, tydelig og vedvarende kritikk.

Det jeg skrev om, var noe an-

net: hvordan jøder i økende grad behandles som politiske representanter for denne regjeringen – i akademisk, kulturliv og offentlig debatt.

Når jødiske studenter, forskere og kunstnere forventes å ta politisk avstand for å få delta på like vilkår, er vi ikke lenger i en diskusjon om statlig ansvar. Da er individet ansvarliggjort for en konflikt det ikke kontrollerer. Det er denne praksisen jeg advarer mot.

Jouhar argumenterer for at Israel bør behandles på samme måte

som Russland etter invasjonen av Ukraina. Sammenligningen fremstår intuitiv, men den holder ikke prinsipielt.

territoriell underlegghet og politisk utslettelse. I et slikt tilfelle er det rimelig å snakke om kollektiv internasjonal respons mot en aggressorstat.

Den israelsk-palestinske konflikten er fundamentalt annerledes. Den er langvarig, asymmetrisk og uløselig knyttet til

konfliktrom der væpnede aktører eksplisitt truer statens eksistens og angriper sivile.

Dette fritar ikke Israel for ansvar. Men det betyr at konflikten ikke kan reduseres til samme moralske og politiske kategori som Russlands invasjon av Ukraina.

Å kritisere israelsk politikk er legitimt. Men å gjøre jøder kollektivt ansvarlige for den er det ikke.

Disse to tingene står ikke i motsetning til hverandre. Men de må holdes klart atskilt. Hvis ikke risikerer vi at kampen for menneskerettigheter mister sitt etiske fundament: prinsippet om individuelt ansvar og likebehandling.

Å insistere på denne grensen er ikke et forsøk på å kneble debatt. Det er et forsøk på å holde den redelig.

debatt@universitas.no

Å kritisere israelsk politikk er legitimt. Men å gjøre jøder kollektivt ansvarlige for den er det ikke

Russlands krig mot Ukraina er en imperial angrepskrig mot en suveren stat hvis eksistens Russland eksplisitt benekter. Målet er

gjensidige sikkerhetstrusler, okkupasjon, terror og eksistensielle fiendebilder. Israel handler ikke mot en nøytral nabostat, men i et

Steadfast stands the law in a ruthless world

International law isn't for people who hold the privilege to have conversations about good and evil, but for those who become casualties of the «necessary evil».

International law

Rodrigo Paris, Inter editor at Universitas

The ICCPR (International Covenant on Civil and Political Rights) is not reserved for experts or government officials. And these laws are not insignificant like Emilie Lindseth points out in Universitas Thursday 15th of January. Because even though Lindseth's intentions are inherently good, she misunderstands the point of international law.

These laws do not exist to tell us what is morally right or wrong. They exist for people who are pushed down by states and international corporations, such as the Sámi rein-

deer herders of the Fosen peninsula.

The crime of Fosen Vind which Lindseth uses as an example was a violation regardless of the purpose of its energy. It disregarded the «inherent dignity» of Sámi reindeer herders. It wasn't wrong or right; it was illegal. Having the debate about what is wrong and right may lead to the conclusion that, although bad, banishing the Sami people from the Fosen peninsula may be necessary to give energy to the people from Trøndelag. That possibility must not be contemplated, and that is

precisely the role of international law, taking options off the table.

Many criticisms can be given to the international legal system: it can be paternalistic, colonial, and even a failure to those who tried to protect. But saying that it denies

sider a law unfair, it is because something in our moral canon disagrees with it, sees it as «wrong». International law is always open to criticism and should always be criticized, but for that, we must dive deep into its understanding and its existence, and not reject it for a call back to its moral roots.

People already have their own ideas of good and evil, regardless of who they are. Trump himself, as said, was even reported to

Palestinian children had on him. Yet the question that he ponders isn't «what is right and what is wrong?», but rather «How far am I willing to go for what I consider the right thing?»; as he himself said in Davos when referring to media calling him a dictator: «but sometimes you need a dictator».

Morality is subjective and can be misused, whereas international law functions as a safeguard against authoritarian will – especially when those in power believe they have «good reasons».

It's here, amid authoritarianism and abuse of power, that international law fights its battle.

We must reappropriate law, keep it away from elitism and ideas of expertism. Law governs us all, so why are we leaving its knowledge to just a few people? If we do so, we are bound to lose control over our own lives and fall into the cage that others make for us.

debatt@universitas.no

Morality is subjective and can be misused, whereas international law functions as a safeguard against authoritarian will

reasoning, misses the point of any deep legal debate. When we con-

have suspended meetings due to the effect that images of starving

Øyeblikket

av Adrian «Pipefeier» Misfjord

Fast plass: «Stilstand er tilbakegang», også i Studenica-klosteret i Serbia.

Ukas sitat:

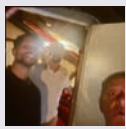
I en verden der alt kan kjøpes og selges, er det kanskje ikke så rart at også Nobelprisen går med i dragsuget

Sigurd Falkenberg Mikkelsen i NRK

Anmelderredaktør: Julia Bueso
juliakbueso@gmail.com 482 46 820

ANMELDELSER

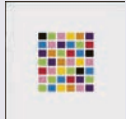
Universitas anbefaler

Mae, Chriag, Tommy Tee – «New Music Friday»
Glimrende tekst med selvironisk tone levert av en ikonisk trio.

isbit - «Alt det som kan skje (har ikke jeg noe med)»
Med funky blåsere og lekne rytmer gjør isbit deg bekymringsfri!

Slug Boys - «Elephants (alt mix)»
Sint energi og støyete trommer som sitter!

Rebecca Bangfield – «Untangling»
Søtt og hjertevarmt, uten å bli så suk-
kersøtt at det er kvalmende.

Menneskelighet satt på spissen

Hvor ligger vår verdi i møte med sykdom?
Menneskelige kvaler får en troverdig
fremstilling i Dag Johan Haugeruds
teaterdebut, men han kunne ha gått enda
dypere.

Sykdom og sosial nød

Hvor: Torshovteateret, Nationaltheatret
Hva: Teater
Regissør og manusforfatter: Dag Johan Haugerud

En nylig gjennomgått kreftbehandling har forandret Kristin (Petronella Barker). Nå er hun ferdig med å hinte og stille høflig formulerte spørsmål som dekker til det egentlige budskapet. Hun har begynt å si akkurat det hun tenker, kan hun fortelle Mona (Gisken Armand). Venninnen gjennom mange år har vært fraværende i sykdomsperioden, men nå har Kristin gjenopptatt kontakten og er på besøk hos Mona og hennes partner Desiree (Maria Kristine Hildonen).

Lite avdekker ens sosiale status og nytteverdi i samfunnet så tydelig som alvorlig sykdom. Du skal være frisk for å være syk, og helst også rik. *Sykdom og sosial nød* ser på det relasjonelle ved å være syk og omsorgstrengende: Hvem sin verdighet står mest på spill, den syke eller de pårørende?

Omsorgstematikken er gjenkjennbar fra Haugeruds tidligere produksjon, som filmen *Kjærlighet* (2024) og høstens roman *Sjelesorg* (2025). «Omsorg» er også overskriften for Thorshovteateret i 2026, der Nationaltheatrets skuespillere Petronella Barker og Marte Engebriktsen og Maria Kristine Hildonen har kunstnerisk ledelse.

Haugerud er en mester i dialog der lite ligger imellom. Han skriver frem troverdige karakterer som sier åpent hva de tenker og føler. De lytter, tar inn og reagerer genuint på det som blir delt med dem, keitete, men ærlig. Det er dette

som er den gode – og vonde – samtalen. *Sykdom og sosial nød* har en solid tekst som leveres lett og nært av skuespillerne. Særlig Barker overbeviser som syk og utilpass.

På Torshovteateret er det derimot noe imellom. Papirremser henger fra taket og skiller den runde scenen delvis fra publikum som sitter i ring utenfor. Mellom remsene skimtes salongen hjemme hos Mona og Desiree. Utstyrt med mikrofoner i stativ, ser det ut som et podkaststudio, uten at det blir klart for meg hva denne assosiasjonen skal bety. Monas søster Hege (Marte Engebriktsen) dukker også opp og tar plass rundt bordet. Der sitter de alle fire med ryggen til publikum, og bytter innimellom plasser når Kristin har vondt og må endre stilling.

Scenografien gir publikum et utsnitt av det som skjer på scenen, men ingen får hele bildet. Blikk, berøringer og kroppsspråk, der mye av det relasjonelle ligger, er til enhver tid delvis blokkert. Haugerud har før brukt samme teknikk i film, men der kameraet viser samme utsnitt til alle, har plassering i salen her alt å si for hvilken versjon av teaterforestillingen du får med deg. Etter hvert blir det et frustrasjonsmoment å ikke kunne se det andre ser. Når høylytt latter brer seg i rommet, føler jeg meg både litt dum og litt pretensios som ikke ler med – er dette virkelig så morsomt? Foregår det noe bak den ene papirremsa som jeg ikke ser?

Sosial usikkerhet og brutal ærlighet kan absolutt bli ko-

misk, også jeg humrer flere ganger, men den hyppige latteren blir mer og mer forstyrrende. Teksten leveres ikke med utpreget komisk timing. Det er som om Haugerud setter oss litt på prøve når inkontinens, livmorprolaps og angstanfall tas opp i upassende sammenhenger. Kanskje det er rastløsheten av å ikke se hele scenen som vekker latteren? Jeg synes det tyder på at noe blir misforstått, for jeg tror ikke hensikten her er å gjøre narr. Det som settes på spissen er

ikke en karikert, men en utilsørt menneskelighet.

Omtrent halveis i stykket, etter et fullt opplyst og langvarig sceneskift, er scenen blitt et åpent rom. Lars (Jan Gunnar Røise) entrer rommet for å ha foredrag om Susan Sontag, og de fire kvinnene tar plass blant publikum som tilhørere.

Selv om Røise i seg selv er glitrende, blir foredraget en litt overforklarende oppsummering. Grepet lukker teksten, heller enn å åpne samtalen om Kristin og hennes pårørende ytterligere.

Handler omsorg om å ta vare på andres verdighet, eller å bekrefte sin egen? Haugerud har gode forutsetninger for å gå enda dypere i dette spørsmålet. Lars sier gjentatte ganger at han skulle ønske han heller kunne holde et ærlig foredrag om sin avdøde tante Berit. Det skulle jeg gjerne ha hørt.

Selma Flood
anmeldelser@universitas.no

FOTO: LARS OPSTAD, NATIONALTHEATRET

Tamme slag fra Benny Safdie

Benny Safdies første film uten broren ved sin side er en tam og overfladisk fortelling om en av MMAens pionérer, Mark Kerr.

The Smashing Machine

Hvor: Vega Scene
Hva: Film
Regissør: Benny Safdie

The Smashing Machine følger MMA-stjernen Mark Kerr, spilt av Dwayne «The Rock» Johnson, i det han forlater sin karriere som proff wrestler til fordel for den da helt nye idretten, Mixed Martial Arts (MMA). I prosessen utvikler han en opiumsavhengighet. Avhengigheten, rehabiliteringsprosessen og kampsportkarrieren leder til at hans forhold med kjæresten Dawn Staples, spilt av Emily Blunt, blir satt på prøve.

Klisjefylt melodrama

Et av de første problemene som slår meg, er mangelen på minneverdige enkeltscener. Filmen serverer bombastiske treningsmontasjer, intense krangler mellom Kerr og Staples, og selvfølgelig, slåsscener fra inne i bokseringen, eller *octagonen*, som det heter i MMA-universet.

Filmen lener seg tungt på klisjeer og oppleves som livløs og overfladisk. Og jeg er ikke imot klisjeer; gi meg gjerne

hundre filmer om kampsportsutøvere som egentlig kjemper sin tøffeste kamp med seg selv i Jake LaMottas (*Raging Bull*) ånd; la asjettene fly vegg imellom mens slåsskjempens krangler med sin nevortiske elsker, som han prioriterer bort i jakten på ære; la muskelbunten gråte som et barn i garderoben når verden ikke ser på. Alt dette får du i *The Smashing Machine*. Og riktignok er det ironi å spore i enkelte av de klisjefylte dialog-scenene, men også ironien oppleves uinspirert.

Klisjeer er ikke et problem i seg selv, men de må ikke oppstå av latskap eller manglende talent. De må engasjere, enten ved å tilføre historien dybde, eller ved å underholde. Klisjeene i *The Smashing Machine* gjør dessverre ingen av delene.

Dårlig struktur

I tillegg til at enkeltsscenene er svakt utført, er fortellingens struktur også et problem. Strukturen skader enkeltscenene enda mer enn klisjeene.

I en av filmens mest dramatiske scener, da Staples, i en krangel med Kerr, peker revolveren mot hodet sitt og truer (noe halvhjertet) med å ta livet sitt, blir det klart for meg hvor tam denne filmen er. Jeg oppdager nemlig at jeg gir blaffen i om hun drar i avtrekkeren eller ikke. Filmens rotete oppbygning gjør at seeren ikke er tilstrekkelig investert i forholdet mellom Staples og Kerr, til at en såpass voldsom scene gjør det inntrykket det burde gi. Det oppstår dermed en pinlig avstand mellom scenens alvor og den manglende effekten alvoret har på publikum. En

avstand som dessverre er gjennomgående i filmen.

Dårlig skildring av en spennende karakter

Så må det sies at filmen har et lyspunkt, nemlig hovedkarakteren og hans historie, som er sann. Mark Kerr er en høflig slåsskjempe, snill og mild utenfor ringen, nådeløs i det han entrer *The Octagon*. Han er en slags blanding mellom Robert De Niros Jake LaMotta og oksen Ferdinand – hvis LaMotta hadde vært mildere og oksen Ferdinand hadde vært avhengig av opium. Alt er altså lagt til rette for et dyptgående og medrivende drama.

Safdie får imidlertid ikke særlig mye ut av karakteren, på tross av at Johnson gjør en respektabel jobb i rollen som Kerr. Filmen går aldri i dybden på noen av Kerrs sider. Først blir han avhengig av opium, men hvorfor får vi aldri svar på. Så blir han avholds, men da blir han en pedantisk tørrpinne av en ektemann. Deretter er det mesterskap, og atter mer slåssing. Verken avhengigheten, det turbulente kjærlighetsforholdet eller boksesekvensene skildres på en måte der man kan sympatisere med Kerr.

Dermed blir filmen som forsøker å være et psykologisk dyptgående knyttneveslag om ambisjoner og indre demoner, intet mer enn et lite knips. Et knips som ikke tilfører undertegnede stort mer enn noen trivielle fakta om MMA-sportens oppkomst.

Erik Wensaas
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Rist på rumpa da, for faen!

Hvem: Nordmenn som ikke klarer å ta på sine egne tær
Hva: Reggaeton Hvorfor: Forebygge stive ledd

Du står på dansegulvet og gynger til musikken, men plutselig endrer noe seg. Neste sang får deg til å vrikke på rumpa, ikke bare sånn fra side til side, men sånn som du lærte gjennom twerke-youtube-tutorialen. «Dunk-da-dunk-dunk». Du klarer ikke stoppe. Alle rundt deg får et smil om munnen, for det er umulig å stå stille. Jepp, det er Bad Bunny som har kommet på anlegget. Kongen av reggaeton. «Perreo

Ella Jørgenvåg Svendsen, journalist i Universitas

Sivilisasjonens hvite flagg

Reaggeton er den mest stakkarslige musikksjangeren vi som mennesker har kommet opp med. Jeg tenkte først på Bob Marley og gutta da jeg ramlet over begrepet. Men dessverre er det bare den samme beaten, over idiotiske tekster og et krav om at man må *shake* ass. Jeg hører trommene si «Dunk-da-dunk-da» og blir umiddelbart teleportert tilbake til videregående

som en vietnamveteran: «Despacito» blastes på en hjemmefest og *crusht* mitt kliner med en annen fyr, og det minnet kan dra til helvete. Hvor er dybden, substansen? Nei, reaggeton er kun en distraksjon fra polarisering og tekeligarker. Jeg hører heller på Joe Rogan enn på det dritet.

August Søreide, journalist i Universitas

Utstilling:

Kroppslige byggeklosser

FOTO: YASSER MAJIDI

Det nedstøvete lokalet i hjertet av campus fungerer utmerket som visningsrom for UiO og Khio utstillingen *Making Ground*. Men det organisatoriske bør likevel jobbes litt med.

Making Ground

Hva: Kunstutstilling
Hvem: UiOs masterprogram kuratering, kritikk og modernismens kulturarv og Khios masterstudium i medium- og materialbasert kunst
Hvor: Første etasje i Kristian Ottosens hus på Blindern
Når: 29. januar–1. februar

Akademikas gamle lokale i Kristian Ottosens hus på Blindern ble nylig rom for et nytt samarbeid mellom UiOs masterprogram kuratering, kritikk og modernismens kulturarv og Khios masterstudium i medium- og materialbasert kunst. Torsdag 29. januar åpnet utstillingen, og Universitas utsendte er til stede under vernissasjen. Det drikkes lunken mozell og hilses stivt på tidligere forelesere før vin-kartongene plasseres på serveringsbordet og lokalet avdekkes som et fullverdig visningsrom for samtidskunst.

Duse og jordlige terrakottatoner preger utstillingen gjennomgående i spennet mellom tekstiler og betong i de 22 forskjellige kunstneres arbeider. Samtidig som terrakotta henviser til materialet mennesket har brukt til å skape romlighet og figurer i årtusener, betyr det oversatt «brent jord» og gir konnotasjoner til hvordan vi destruerer og endrer landskap. Slik står paletten i god stil med hva som løst utforskes i *Making ground*.

Opplivning går ellers som en rød tråd i måten materialene tar form. Det er særlig arbeider fra Khios metall-linje som fører tankene til et slags operasjonsbord, hvorav flere av verkene har en leken subjektivitet. Særlig i møte med *Straddle* av Fanny Möller hvor en stol deler attributter med en hest, oppstår spørsmål rundt innside og utside. Det frastøtende ved verket skyldes at det behandlede metallet ligner vrent hud. I *The tools in my shed don't work like I thought they would* av Peder Bye vises tre landbruksredskaper som virker å ha stått såpass lenge i boden at et nytt liv er vekket i dem. De forgreiner seg på underlig vis og måten metallskaftene fletter seg som tekstil er tilfredsstillende i sin enkelhet.

Et sterkt bidrag er Mitra Shamloos *Builders of Hope* hvor en rekke spikkede og ulikt proporsjonerte trefigurer står spredt blant knust glass. I mørket spiller refleksjonen i vinduene på lag med figurene som virker å stå støtt gjennom ethvert tilbakeslag. Til sammen dannes

uansett litt slurvete.

Overordnet har gruppeutstillingen noe herlig utprøvende ved seg. Ikke streng i diskursiv forstand, men heller et rom for å teste ut. Like fullt virker lovprisninger om å skape rom for kunst på campus, samt det symbolske ved det oppstartede samarbeidet, å stå i fokus. Utstillingen kunne for eksempel gjerne stått i lengre tid. Per nå er det ikke bekreftet hvem og hva lokalet vil romme. I mellomtiden er perioder med samtidskunst på bakkenivå et godt initiativ, og oppdraget med å gjenopplive rom på campus er uansett vellykket for denne gang.

Elisa Turcato Bakken
anmeldelser@universitas.no

Ukas advarsel

Hvem: Alle som ikke vet sitt eget beste
Hva: Reaggeton Hvorfor: Dunk-da-dunk-da

Kulturkalender uke 6 & 7

7/2 Pløgen med venner

Førstkommende lørdag arrangeres første utgave av et nytt klubbkonsept, Pløgen med venner. DJ Pløgen har invitert en rekke mer og mindre etablerte DJs til å spille på Smelteverket, i kjelleren på Mathallen – både solo og sammen. Det loves *grooves* og dansing natten lang. Repertoaret begynner mykt og blir gradvis hardere mens det beveger seg gjennom landskapet disco og house. Ikke nok med at det er et flunkende nytt konsept, det er også gratis før kl 22!

Hvor: Smelteverket
Når: 7. februar, kl 21

12/2 Wuthering Heights på Vega

Neste uke er det førpremiere på etterlengtede *Wuthering Heights*, Emerald Fennells nytolkning av Emily Brontës klassiker. Førpremieren er på Vega og holdes sammen med Litteratur på Blå, som arrangerer debatter, samtaler og intervjuer om litteratur som ellers ikke får det fokuset det fortjener i vår raske mediehverdag. Etter visningen følger en samtale mellom regissør Emilie Blichfeldt, litteraturprofessor Tone Selboe, og redaksjonsmedlem i Litteratur på Blå Hanna Nakken. De vil gi seerne sine perspektiver på adaptasjonen og fenomenet *Wuthering Heights*. Dette er en god oppvarming til Valentinsdagen, men i en litterær innpakning.

Hvor: Vega Scene
Når: 12. februar, kl 17

14/2 Heartbreak Hoedown på MUNCH

Vil du være med på *queer line dance* på Munch? Det sørger Oslo Queer Line Dance for at du kan spørre din valentinsdagsdate om i år! Oslo Queer Line Dance har etablert et inkluderende dansemiljø i byen ved å ha faste *linedance*-kvelder, åpent for alle som vil delta på sosial dans med lave skuldre. Denne lørdagen er det duket for både linedance-kurs og DJ-sett. Det oppfordres til å kle seg i sine beste *western-glam*- og *country*-inspierte antrekk!

Hvor: Festsalen på Munch
Når: 14. februar, kl 20

Preformativ Same på vift

I ukas utgave kan du lese om manko på møteplasser for samiske studenter i hovedstaden. Ad notam-redaksjonen ville vite hvorfor.

På Tim Wendelboe på Grünerløkka møter vi same og AHO-student, Fiona Anastasia Voké. I kofte over bukse sitter hun og skumleser Frantz Fanons *Black skin, white masks*, mens hun holder bokomslaget demonstrativt høyt, til skue for forbipasserende. Viftende med en uantent Vogue-sigarett begynner Voké å fortelle om hennes oppgjør med Vestens postkolonialisme.

– Jeg føler meg krenka 24/7. Som same kan jeg lik-som kjenne meg igjen i andre minoriteters utfordringer.

Voké forteller imidlertid at hun nylig oppdaget sitt samiske opphav gjennom et brev hun tror omhandlet

hennes tippoldemor. Ved oppfølgingsspørsmål om den angivelig samiske tippoldemoren, følte Voké seg angrepet.

– *Anyways*, å bli kjent med min samiske bakgrunn ga livet mening. Det er lik-som *hot* å være minoritet.

Voké uttrykker en prinsipiell bekymring for manglende møteplasser for samiske studenter, men selv vil hun ikke delta.

– Det viktigste er at de rundt meg er klar over min vanskelige bagasje.

Voké legger den fortsatt uantente sigaretten vekk, slenger en hundrelapp på bordet og kommenterer på utfarten:

– Må stikke, ass, det er et arrangement om minoriteter i Surinam jeg må være til stede på om en time.

Av Jordens fordømte

Ukas studentvin

LETT Å DRIKKE, LETT Å GLEMME: Ny måned, ny dunk – for potensiell hyttetur, vors eller nach? Denne hvitvinen skapte splittelser i panelet. For noen vekker den minner om hyttetur med revyklubben, og følelsen av å være bakfull i tenårene. For andre fremstår vinen som enkel og grei – noe man fint kunne tatt med på fest. Det er enighet om at vinen lukter både veldig søtt og surt på samme tid, ikke ulikt First

Price sin eplejuice. Smaken preges av både grønt eple og drue, og er en smule mineralsk. Dessverre oppleves hvitvinen som ganske utvannet, noe som preger drikkeopplevelsen. For noen gjør dette vinen letttdrikkelig, mens andre finner den hakket for kjip. Hvitvinen er helt grei, og litt for dyr til å være helt grei. Det vil alltid finnes en vin i samme prisklasse som smaker bedre.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Dom. Tariquet Classic 2024

Pris: 459,90 kroner

Land: Frankrike, Côtes de Gascogne

Alkohol: 10,5 prosent

Gyri Høiset, vinanmelder i Universitas

Over 1/3 av stipendiater er deprimerte. Det er ikke nok!

I ukens avis har vi lest at folk som tar ph.d. er deprimerte. Hele 45 prosent – og jeg er en av dem! Jeg sover jævlig dårlig, og et av symptomene mine er at jeg ser på glasset som halvtomt, ikke halvfullt. Under 50 prosent er for dårlig. Vi må få enda høyere depresjonstall. Jeg gir meg ikke før vi bikker MINST 80 prosent. Derfor ringer jeg SiO Helse for å se hvor mange flere doktorgradsstipendiater jeg må dra med meg i dragsuget for å få begeret til å renne over.

«Ring, ring! Trykk to for å snakke med psykisk helse», sier robotstemmen i andre enden.

– Hei dette er Maria fra SiO-psykisk helse Sentrum.

– Hei dette er Maga Minaj. Jeg skriver en doktorgrad om kjente artister som har gjort karriere på skeive fans, men som nå er gått til høyresiden.

– Ja vel...

– Er du en BARB?

– Nei, det er jeg ikke.

– Lame. Uansett! Jeg er deprimert og ønsker ikke å gjøre noe med det, så ikke engang begynnn. Men: Kan dere hjelpe meg med å få flere ph.d.-ere deprimerte?

– Okei ... Hvorfor det?

– Fordi jeg synes det er bra med

deprimerte stipendiater. Vi forskere ønsker jo å være best på alt mulig, så her tenker jeg at målet må være å toppe statistikkene.

– Ikke sant.

– Men, du – har dere gruppeterapi for stipendiater? I så fall, kan dere pliiis begynne å servere Red Bull og masse kaffe, slik at de sover enda dårligere?

– Vet du hva, det har vi faktisk ikke. Og vi har i hvert fall ikke som praksis å servere Red Bull.

– Ingen tvinger for oss, altså. Vet du om forskerne har prøvd power pose eller hundeterapi? Det tenker jeg dere må fortsette med. Da gir det i hvert fall mening at de fremdeles er deprimerte.

– Ja, sånn ja. Nei, det har vi heller ikke.

– På Reddit skrives det om at stipendiater er narsissister. Tror du depresjonstallene kan sees i sammenheng med det?

– Det vet jeg ikke noe om.

– Tror du de er deprimerte fordi ingen egentlig bryr seg om forskningen deres? Selv gir jeg blanke i mine kollegers forskning.

– Hvem vet? Det er et veldig godt spørsmål, det. Kanskje noen burde gjøre noe forskning på det.

– Enig! Tror du SiO Helses elendige tilbud kan være en av grunnene til at vi er deprimerte?

– Skjerp deg!

– Den er grei. Jeg har vært våken i 42 timer nå og må nok utsette artikkelen min for femte gang – vi snållast!

KVISS-CORBIN

- 1. Skandale har igjen blomstret opp rundt kronprinsesse Mette-Marit. Hva skyldes det denne gangen?
- 2. EU-kommisjonen vil nå ha Elon Musk' KI-verktøy ut av Europa, men hva heter den?
- 3. Det snakkes mye om ICE om dagen, men hva står det for?
- 4. Hvilken historisk periode kjennetegnes av overgangen fra håndverk til maskinell produksjon og urbanisering?
- 5. Hva er forskjellen på priselastisk og prisu-elastisk etterspørsel?
- 6. Hva betyr ordet segmentering?
- 7. Hva sier den første loven i termodynamikken?
- 8. Hva er en uavhengig variabel i et eksperiment?

- 9. *Debi Tirar Más Fotos* er det første spansktalende albumet til å vinne Grammy for beste album, men hvilken artist står bak det?
- 10. Jay-Z hadde tidligere rekorden for antall Grammy-priser for en rapper, men hvem har nå tatt over æren?
- 11. Vi holder oss til prisutdelinger: Hvem ble kåret til årets standupkomiker under Humorprisen i helgen som var?
- 12. Og selvfølgelig: *Affeksjonsverdi* har nå satt rekord for antall Oscarnominasjoner for en norsk film, men hvor mange er det snakk om?
- 13. Hvilken skuespillerinne spilte hovedrollen i filmen *Mona Lisa Smile* fra 2003?
- 14. Hvem malte *Mona Lisa*?
- 15. I hvilket land startet kunstretningen impresionismen?

- 16. Hvem er kjent for å ha utviklet teorien om den usynlige hånd i økonomien?
- 17. Hvilket år er det snakk om? Norgesvenn Willy Brandt går av som tysk forbundskansler, Richard Nixon går av som amerikansk statsminister, ABBA vinner Eurovision med sangen *Waterloo*, *Gudfaren 2* blir vist på kino for første gang, Joachim Trier blir født og Oskar Schindler dør.
- 18. Sander Eitrem satt nylig ny verdensrekord på 5000 meter skøyter, og ble den første til å komme under en milepælstid. Hvilken milepælstid er det snakk om?
- 19. Hvem stakk av med årets gull i håndball-VM for herrer?
- 20. Bodø/Glimt klarte på sensasjonelt vis å karre seg videre til playoff-runden i årets Champions League, men hvem skal de nå spille mot?

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. **Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. **AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratisspassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. **Honours:** WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Hennes kontakt med Jeffrey Epstein. 2. Gull. 3. Immigration and Customs Enforcement. 4. Den industrielle revolusjon. 5. Priselastisk etterspørsel reagerer sterkt på prisendringer, mens prisu-elastisk etterspørsel reagerer lite. 6. A dele noe opp i segmenter/deleer, f.eks. befolknings. 7. Energi kan ikke skapes eller ødelegges, bare omdannes. 8. Variabelen forskeren manipulerer for å undersøke effekt på en annen variabel. 9. Bad Bunny. 10. Kendrick Lamar. 11. Galvan Mehl. 12. 9 nominasjoner. 13. Julia Roberts. 14. Leonardo da Vinci. 15. Frankrike. 16. Adam Smith. 17. 1974. 18. 6 minutter. 19. Danmark. 20. Inter Milan.

Rebus

av Plænken hopper planken :)

HINT: Rusk i redet Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Rybak back in the game» Det klarte Immunerne, Ola og Jøgge (en norsk hilsen tilbake) og The (Teh) Lotion.